

JMG

Falska larm och äkta stormar

En studie av allmänhetens syn på myndigheter och medier i samband med SMHI:s varning inför stormen Simone 2013

Martin Spaak

GÖTEBORGS UNIVERSITET
JOURNALISTIK, MEDIER OCH KOMMUNIKATION

Arbetsrapport nr 72

Falska larm och äkta stormar

En studie av allmänhetens syn på myndigheter och medier i samband med SMHI:s varning inför stormen Simone 2013

Martin Spaak

ISSN 1101-4679
2015-02-10

Institutionen för journalistik, medier och kommunikation
Göteborgs universitet
www.jmg.gu.se

INNEHÅLL

Abstract	7
Varning för storm	9
Falska larm	11
Underlag, syfte och frågeställningar	13
Simone slår till	15
Allmänhetens oro och åtgärder	19
Allmänhetens bedömningar	23
Sammanfattning och slutdiskussion	29
Referenser	31
APPENDIX	33
Bilaga 1, Urvalsunderlag	33
Bilaga 2. SMHI:s varning	35

ABSTRACT

This study investigates whether a storm warning issued for southern Sweden in October 2013 resulted in a "cry wolf effect" or "false alarm effect" (FAE), i.e. a reduced public confidence in the warning system, in those areas where the storm turned out much weaker than predicted.

By comparing web survey answers from respondents living in areas where the storm did materialize according to forecasts and warnings issued by Swedish Meteorological and Hydrological Institute (SMHI), to answers from respondents living in areas where the storm was much weaker than predicted, this study examines if and how two geographically defined sample groups differ in terms of level of concern, taking safety measures, as well as the respondents' assessments of the intensity of the warnings, of how public agencies responded, and news reporting about the storm.

The theoretical frame work for this report consists of experimental studies carried out by psychologist Shlomo Breznitz, who found clear evidence of a FAE. It also draws on case studies carried out by geographers and communication scholars in connection to weather and earthquake warnings. These case studies do not unambiguously indicate that false alarms result in a FAE.

This study finds that respondents in storm hit areas assessed the weather warning as accurate and justifiable, while respondents in less affected areas found it exaggerated. This may indicate a FAE, although drawing conclusions on future confidence in the warning system lies beyond this study's scope.

This study also finds that respondents in storm hit areas rated the news reporting significantly higher than did respondents in less affected areas, suggesting that the perceived exaggeration of the warning itself also spilled over to the news reporting about the warning. If someone cried "wolf" in connection to the warning, it was not only SMHI but also the news media.

1. VARNING FÖR STORM

Måndagen den 28 oktober 2013 utfärdade SMHI en klass 3-varning, den starkaste graden av varning, för mycket hård vind längs hela Sveriges västkust, från norska gränsen till Skåne. Höststormen Simone förväntades dra in med upp till orkanvindar i byarna under eftermiddagen och kvällen.

Myndigheterna mobiliserade. Trafikverket ställde in tåg och stängde av broar, räddningstjänsten stod på tå och flera kommuner, däribland Göteborg, uppmanade sina anställda att gå hem och föräldrar att hämta barnen på förskolan innan ovädret svepte in.

Även medierna mobiliserade, och den annalkande stormen blev snabbt dagens toppnyhet. Redaktioner öppnade live-flöden på sina sajter där läsarna kunde ställa frågor och ta del av den senaste informationen. SVT:s Västnytt drog igång en direktsändning på webben, där studiointervjuer med en meteorolog varvades med bilder från en kamera med utsikt över Göteborgs hamninlopp, redo att registrera eventuell dramatik.

Men Göteborg kom lindrigt undan. Simone gick i en något sydligare bana jämfört med SMHI:s prognoser, och det blev södra Halland och nordvästra Skåne som fick ta den hårdaste smällen. Norska YR:s och danska DMI:s prognoser visade sig stämma bättre.

I en krönika dagen därpå riktade Göteborgs-Postens Sarah Britz kritik mot SMHI:s tillförlitlighet. Hon menade också att myndigheterna måste väga in fler källor innan de beslutar att stänga ner stan. ”Annars”, skrev Sarah Britz, ”är risken att vi slutar att lita på avsändaren, när det varnas. Det är det där med att skrika ’vargen kommer’.”

Som så ofta i samband med falska eller överdrivna larm och varningar ligger det nära till hands att hänvisa till Pojken och vargen, Aisopos fabel om en uttråkad fåraherde. För underhållnings skull ropar pojken ”vargen kommer” så många gånger att omgivningen slutar ta honom på allvar. När vargen väl dyker upp kommer ingen till undsättning.

Men har denna fabel vetenskapligt stöd? Vad säger forskningen om människors benägenhet att sluta lita på varningar efter falska eller överdrivna larm, och fanns det något i myndigheternas agerande denna måndag som kan ha påverkat allmänhetens framtida förtroende för varningssystemen?

Syftet med denna rapport är att besvara dessa frågor med hjälp av svaren från en enkät, utskickad via e-post och besvarad av personer i södra och västra Sverige. Genom att jämföra svar från invånare i stormdrabbade kommuner med svar från kommuner där det inte visade sig blåsa i enlighet med SMHI:s klass 3-varning, undersöks om dessa skiljer sig åt i fråga om bland annat oro, förtroende för myndigheternas krishanteringsförmåga och hur de faktiskt bedömde myndigheternas agerande denna oktobermåndag.

I anslutning till stormen genomfördes också inom ramen för denna undersökning ett antal intervjuer med reportrar, redaktionschefer och myndighetsföreträdare. Dessa intervjuer kompletterar undersökningens övriga material.

Efter en kort introduktion av tidigare forskningsresultat och teorier följer ett avsnitt om rap-

portens forskningsdesign. Därefter ges en mer detaljerad bild av händelseförloppet, en redovisning av enkätsvaren och slutligen en diskussion om rapportens slutsatser.

2. FALSKA LARM

I den psykologiska forskningen finns visst stöd för ”vargen kommer-teorin”. Enligt Breznitz (1984) förlorar ett varningssystem i trovärdighet vid falska larm. Detta, skriver han, är en helt naturlig följd av att vi som intelligenta varelser lär av våra erfarenheter. Trovärdighetsförlusten kallar han *False Alarm Effect* (falskt larm-effekt), i fortsättningen kallad FAE.

Att FAE existerar påvisade Breznitz i en rad studier där försökspersoner i laboratoriemiljö utsattes för varningar om en kommande elstöt. Efter en stund blåstes faran över – larmet var falskt – varpå ännu en varning utfärdades. Genom att mäta hjärtfrekvens och hudens fuktighet kunde försökspersonernas rädsla jämföras – dels mellan de två varningarna, dels med en kontrollgrupp som bara utsattes för den första varningen. Försökspersonerna fick även i efterhand ange hur spända de varit under experimentets olika faser. Resultaten visar enligt Breznitz på en tydlig FAE.

Här bör tilläggas att några elstötar aldrig delades ut.

Genom olika varianter av ovanstående experiment kom Breznitz bland annat fram till följande:

- Ju tidigare man blåser faran över och informerar om att larmet var falskt, desto mindre trovärdighetsförlust eller FAE.
- Ju högre sannolikhet som angivits för att hotet ska bli verklighet, desto större FAE vid falskt larm.
- Ju allvarligare hotet uppfattas, desto större FAE vid falskt larm.
- Falska larm minskar benägenheten att vidta förebyggande åtgärder vid nästa larm.
- Ju större likhet med ett tidigare larm som visade sig falskt, desto mindre trovärdighet.

Ett varningssystem, hur sofistikerat det än är, måste upprätthålla trovärdigheten för att vara meningsfullt. Utifrån ovanstående slutsatser ger Breznitz därför följande råd till myndigheter och andra som har till uppgift att varna allmänheten om fara, för att minimera risken att systemets trovärdighet skadas:

- Håll varningen på lägsta möjliga nivå.
- Fördröj varningen så länge det är möjligt.
- Håll varningen på lägsta möjliga sannolikhetsnivå.
- Om prognosen är osäker, var tydlig med det.

Det är värt att poängtera att Breznitz studie gjordes i laboratoriemiljö, där verklighetens komplexitet och många dimensioner är svåra att återskapa. Fallstudier som gjorts på falska larm i verkliga situationer ger inte en lika tydlig bild.

I en sådan studie av geograferna Dow och Cutter (1998) undersöktes människors benägenhet att evakuera vid orkanlarm utmed USA:s ostkust under orkansäsongen 1996. Ett antal orter hade varit föremål för ett orkanlarm, med evakueringsorder som följd. Orkanen visade sig dock ta en annan bana, och faran uteblev. Inför en liknande varning senare under samma säsong hade Dow och Cutter möjlighet att intervjua invånare på de berörda orterna. De kunde då inte hitta någon vargen kommer-effekt eller FAE i invånarnas inställning till myndigheternas varningar.

När kommunikationsvetarna Atwood och Major (1998) undersökte intervju svar som samlats in i anslutning till en falsk jordbävning varning i centrala USA i slutet av 1980-talet menar de däremot att de såg en tydlig FAE i människors vilja att lita på framtida varningar. 46,7 procent av respondenterna uppgav att de skulle bry sig mindre om jordbävning varningar i framtiden, medan 16,7 procent uppgav att de skulle bry sig mer. Övriga menade att det inte gjorde någon skillnad.

Geografen Sherman-Morris (2013) har gått igenom 25 års forskning om hur allmänheten svarar på myndigheters larm och varningar. Hon slår fast att även om det är frestande att tro att benägenheten att vidta förebyggande åtgärder avtar efter falska larm, så stöds inte denna tanke av forskningen. Framförallt hänvisar hon till studier om varningar för tornados – ett oförutsägbart naturfenomen med hög andel falska larm. Visserligen visar en studie (Simmons och Sutter, 2009) att antalet döda och skadade av tornados är högre i områden med fler falska larm – en antydning om att falska larm leder till högre risktagande – men andra studier pekar på att människor visserligen ifrågasätter varningarna när falska larm blir för vanliga, men ändå väljer att agera enligt varningarna.

Sammantaget ger tidigare forskning alltså ingen entydig bild av att människor avtrubbas av falska larm. Det finns enskilda studier som stödjer hypotesen om FAE, men den övergripande bilden är att FAE är svag, om den förekommer alls.

Förtroendet för medierna

Hur allmänhetens förtroende för medierna påverkas vid falska larm är ett relativt outforskat område. Medieforskaren McCombs visade med sin banbrytande dagordningsteori från 1972 att medierna, genom sina prioriteringar, kan placera en fråga på allmänhetens dagordning så att den hamnar i fokus för människors uppmärksamhet och tankar (McCombs, 2006). En i medierna dominerande fråga som den om stormen Simone blir med andra ord också den viktigaste frågan för allmänheten.

Visserligen är dagens medielandskap betydligt mer diversifierat än det som McCombs studerade, med en mängd nya kanaler för alternativa beskrivningar och tolkningar – inte minst sociala medier. Men som kommunikationsvetarna Liu, Jin och Austin (2012) visat spelar traditionella nyhetsmedier fortfarande en stor roll för hur människor kommunicerar i krissituationer, och enligt Hughes och Palen (2009) är det i första hand information från myndigheter och traditionella medier som sprids i sociala medier under kriser.

Atwood och Majors studie av jordbävning varningen i USA visar också att respondenterna i efterhand, när det stod klart att larmet varit falskt, menade att medierapporteringen bidragit till att göra varningen till en stor fråga. Samtidigt var respondenternas förtroende för nyhetsmedierna opåverkat av det falska larmet. Av detta drar Atwood och Major slutsatsen att medierapporteringen bidrog till FAE:n, men att medierna trots det undslapp kritik från respondenterna för att ha bidragit till problemet.

3. UNDERLAG, SYFTE OCH FRÅGESTÄLLNINGAR

Med avstamp i föregående kapitelns punkter om tidigare forskning undersöker denna rapport hur SMHI och andra myndigheter varnade inför stormen Simone, och vad detta kan få för konsekvenser för allmänhetens förtroende vid nästa varning.

Underlaget består av enkätsvar från personer som ingår i Medborgarpanelen, som drivs av samhällsvetenskapliga fakulteten vid Göteborgs universitet. Respondenterna har på förhand anmält sitt intresse för att ingå i panelen och svara på webb-enkäter som skickas ut med e-post. Medborgarpanelen ska alltså inte tolkas som ett slumpmässigt urval, och gör inte anspråk på att vara representativ för befolkningen som helhet.

I samband med stormen Simone skickades en enkät ut till 2 721 personer i Göteborgs-området och övriga södra Sverige. Enkäten genomfördes på uppdrag av projektet Kriskommunikation 2.0 vid Institutionen för journalistik, medier och kommunikation, JMG, vid Göteborgs universitet, och började skickas ut den 29 oktober 2013, dagen efter stormen. Enkäten avslutades den 4 november.

Totalt 1 949 svar kom in. För denna studie har de respondenter valts ut som:

1. Har uppgett att de bor i någon av 55 kommuner i urvalet som enligt SMHI:s varningskarta var föremål för klass 3-varningen måndagen den 28 oktober 2013, och där SMHI:s väderobservationer visar att varningen slog in respektive inte slog in.
2. Har svarat på en tidigare Medborgarpanel-fråga om förtroendet för myndigheternas förmåga att hantera en extrem vädersituation.
3. Har svarat på tidigare Medborgarpanel-frågor om medievanor.

Med detta urval är underlaget för analysen enkätsvar från 830 personer.

Syftet med det första urvalskriteriet är att möjliggöra jämförelser mellan respondenter som kan sägas ha upplevt falska respektive äkta larm. SMHI:s varning inför stormen gällde i stora delar av södra Sverige, men det blev Skåne och Halland som fick ta den hårda smällen medan Göteborgs-området klarade sig lindrigare undan. Göteborgs-området kan med andra ord sägas ha upplevt ett falskt larm, medan framförallt Skåne och Halland upplevde ett äkta larm.

Detta resulterar i en geografisk indelning i två grupper – Göteborg (Göteborgs-området, 19 kommuner) och Skåne (Skåne, södra Halland och i viss mån Småland, 36 kommuner). För att skapa två distinkta grupper i fråga om väderförhållanden har mellanliggande kommuner och kommuner där observationer saknas sorterats bort ur urvalet. Se bilaga 1 för en lista över inkluderade kommuner.

Det andra kriteriet innebär en möjlighet att skapa ännu en jämförelsedimension. Utifrån hur respondenterna svarat på frågan om vilket förtroende de har för myndigheternas förmåga att hantera extrema vädersituationer, har de delats in i tre grupper: de med lågt förtroende för myndigheternas förmåga ("Låglitare"); de med medelhögt förtroende för myndigheternas förmåga ("Medellitare"); de med högt förtroende för myndigheternas förmåga ("Höglitare").

Gruppindelningen bygger på hur respondenterna skattat sitt förtroende på en sjugradig skala, med 1 som lägst förtroende och 7 som högst förtroende. Gruppen låglitare är en sammanslag-

ning av respondenter som angett de två lägsta svarsalternativen (1+2); Medellitare utgörs av respondenter som angett något av de tre mittersta alternativen (3+4+5); Höglitare är respondenter som placerar sig högt upp på skalan (6+7).

Det tredje urvalskriteriet skapar en möjlighet att jämföra medievanor under normala omständigheter med medievanor i en krissituation som Simone. Denna jämförelse har dock visat sig svår då frågor och svarsalternativ skiljer sig åt mellan undersökningarna.

Det slutgiltiga urvalet ser ut enligt följande:

	Göteborg	Skåne	Totalt:
Låglitare	52	35	87
Medellitare	323	206	529
Höglitare	130	84	214
Totalt:	505	325	830

Enligt Kent Asps så kallade överensstämmelsekoefficient (Asp, 1986) är de båda geografiskt indelade grupperna (Göteborg och Skåne) jämförbara sett till kön, ålder, utbildningsnivå, sysselsättning, inkomst och politiska sympatier. Överensstämmelsekoefficienten är en matematisk modell som jämför procentfördelningar i två urvalsgrupper med varandra, och anger graden av likhet eller överensstämmelse mellan grupperna.

Även när det gäller förtroende för myndigheternas förmåga att hantera en extrem vädersituation är de geografiskt indelade grupperna jämförbara. Medelvärde på den sjugradiga förtroendeskalan är för Göteborg 4,48, Skåne 4,44. Skillnaden är inte signifikant.

Studiens begränsningar:

Breznitz studie, liksom de flesta fallstudier på vargen kommer-effekter eller FAE, undersöker effekten av ett eller flera falska larm. Breznitz mätte rädslan eller spänningen inför larm 1, som visade sig falskt, och kunde sedan jämföra resultatet med rädslan inför nästa larm. Andra har undersökt attityder till evakuering eller andra förebyggande åtgärder före respektive efter en orkan, eller andra larm som senare visat sig falska. Denna jämförelse mellan ett före och ett efter saknas i denna rapport, då endast en enkät har besvarats. Enkäten genomfördes efter stormen, vilket betyder att respondenternas svar kan vara färgade av att de vet hur det hela slutade. Det bör också tilläggas att indelningen i låg-, medel- och höglitare innebär att urvalsgrupperna i vissa fall blir små, vilket resulterar i viss statistisk osäkerhet.

4. SIMONE SLÅR TILL

Stormen Simone väntades alltså in på den svenska västkusten på kvällen den 28 oktober 2013. Här följer en sammanställning av händelseförloppet byggd på tidningsartiklar i Göteborgs-Posten, Sydsvenska Dagbladet, Hallandsposten och Helsingborgs Dagblad; webbartiklar från såväl nämnda tidningars som Sveriges Radios nyhetssajter; myndigheters hemsidor samt uppgifter inhämtade från SMHI. Då SMHI:s prognoser och varningar ändrades ett flertal gånger under dagen ges här endast en grov överblick av händelseutvecklingen, och då många av nyhetssajternas artiklar fylldes på med ny information och inaktuella uppgifter togs bort allt eftersom, är det i vissa fall svårt att återskapa exakt vad som skrevs och när. Det gäller även myndigheternas egna informationskanaler.

Helt klart är dock att SMHI vid niotiden på morgonen måndagen den 28 oktober 2013 utfärdade en klass 3-varning för hård vind längs hela den svenska västkusten. Klass 3 är den högsta varningsgraden och innebär att ”mycket extremt väder väntas som kan innebära stor fara för allmänheten och mycket stora störningar i viktiga samhällsfunktioner. Allmänheten uppmanas att följa upp ny information på Internet, radio eller TV”.

Höststormen St. Jude hade slagit till mot Storbritannien under tidig morgon och väntades svepa in över Sverige under eftermiddagen eller kvällen. SMHI gav den det svenska namnet Simone, efter dagens namn i almanackan.

Detta var inte den första indikationen på att ett oväder var på ingång. Redan på fredagen den 25 oktober hade SMHI gått ut med så kallad ”meteorologisk information” – i sig ingen varning utan en prognos eller information om kommande väderläge – om att ett stormoväder skulle komma att beröra Götaland.

Omkring klockan 13 söndagen den 27 oktober utfärdades den första vädervarningen, en klass 2-varning för den västra delen av Götaland, Öland och Gotland. Varningen kompletterades senare med stora delar av östra Götaland. Klass 2 är den näst högsta varningsgraden och innebär att ”väderutveckling väntas som kan innebära fara för allmänheten, stora materiella skador och stora störningar i viktiga samhällsfunktioner. Allmänheten uppmanas att följa upp ny information på Internet, radio eller TV”.

Länsstyrelserna i Hallands län och Västra Götalands län gick på söndagskvällen ut med myndighetsmeddelanden där de uppmanade allmänheten till ”stor försiktighet, inte minst i trafiken, och om möjligt undvika att vistas utomhus under kvällen”.

Klass 3-varningen som utfärdades på måndagmorgonen korrigerades något på eftermiddagen, när det stod klart att Simone skulle ta en något sydligare bana jämfört med de första prognoserna. För Göteborg och Bohuslän innebar det en nedgradering till klass 2, medan västra Småland graderades upp till klass 3.

Strax efter lunch på måndagen gick länsstyrelsen i Skåne ut med ett myndighetsmeddelande där allmänheten uppmanades att ”om möjligt, under sen eftermiddag och fram till midnatt, undvika att vistas utomhus”. Göteborgs stad uppmanade invånarna att ta sig hem, plocka in lösa saker i trädgården och hålla sig inne. Stadens fritidsverksamheter rekommenderades att stänga senast klockan 16, och personalen uppmanades ta sig hem så fort som arbetsuppgifterna

tillät. Även Helsingborgs stad och Halmstads kommun rådde invånarna att hålla sig inomhus.

Simone drog in över land vid 17-tiden på eftermiddagen, och drabbade Skåne och södra Halland hårdast. De starkaste vindarna uppmättes på Hallands Väderö med en medelvindhastighet på 31 m/s (gränsen för orkan går vid 33 m/s) och som mest 42 m/s i byarna. I Helsingborg nådde de högsta byvindarna 30 m/s, i Malmö 27 m/s och i Göteborg 19 m/s.

Trafikverket beslutade redan på söndagen, i samband med klass 2-varningen, att ställa in måndagseftermiddagens tågtrafik på sträckor i södra Sverige där träd kunde falla över spåren. Vägtrafikanter varnades också för att ge sig ut på vägarna och uppmanades att anpassa hastigheten och vara ute i god tid. I samband med att varningen uppgraderades till klass 3 på måndagen beslutade Trafikverket att ställa in all tågtrafik i södra Sverige från och med klockan 16, med många drabbade resenärer som följd. Även vissa vägar och broar stängdes.

Omkring 80 000 hushåll blev utan ström på grund av stormen, främst i Skåne, Småland, Blekinge och Halland, och enligt Post- och telestyrelsen ledde stormen till omfattande störningar i mobilnätet. Omkring 20 000 kunder blev utan fast telefon. Enligt Skogsstyrelsen fölls 1,5-2 miljoner kubikmeter skog – att jämföra med 75 miljoner kubikmeter under stormen Gudrun 2005. Branschorganisationen Svensk Försäkring uppger på sin hemsida att Simone ställde till med skador för 428 miljoner kronor.

Medierna. Från varning till debatt.

Det annalkande ovädet uppmärksammades tidigt av nyhetsmedierna. Redan på torsdagen den 24 oktober publicerade expressen.se en text om att ett oväder från Storbritannien var på ingång, och sent på fredagskvällen den 25 oktober, efter att SMHI:s meteorologiska information gått ut, skickade nyhetsbyrån TT ut en notis som uppdaterades allt eftersom och gick ut på en mängd nyhetssajter under natten och lördagen. TT:s text flaggade för hårda vindar under natten mot tisdag, och publicerades bland annat på gp.se (Göteborgs-Posten), hallandsposten.se och hd.se (Helsingborgs Dagblad), medan sydsvenskan.se publicerade en egen text med samma budskap. Detta är de fyra regionala nyhetssajter som flest respondenter i denna undersökning uppgett att de läste regelbundet under stormdygnet. Många respondenter följde också utvecklingen på aftonbladet.se och på dn.se.

I samband med att SMHI gick ut med sin klass 2-varning vid lunchtid på söndagen den 27 oktober skickade TT ut ännu en text, denna gång med varning för storm på Skagerack, Kattegatt och Bälten. In över land väntades stormbyar när lågtrycket nådde västkusten, från Skåne och upp till Göteborgsområdet under måndagskvällen.

Söndagens nyhet om klass 2-varning slogs upp relativt stort på nyhetssajterna, som dels publicerade TT:s text, dels jobbade upp eget material. Gp.se rapporterade om den väntade stormen, att Trafikverket planerade att ställa in tåg och om länsstyrelsens uppmaning till allmänheten, samt intervjuade räddningstjänsten om läget. Gp.se publicerade också en text där prognoser från andra vädertjänster, däribland YR, DMI och Foreca, presenterades. Även hd.se och sydsvenskan.se rapporterade om den väntade stormen och planerna att ställa in tåg.

SMHI:s klass 2-varning blev även en av huvudnyheterna i Sveriges Radios kvart i fem-eko på söndagen, och under måndagmorgonen följde ekoredaktionen utvecklingen när stormen drog in över Storbritannien i sina sändningar. Alla fyra tidningarna hade stormvarningen relativt stort uppslagen i sina respektive pappersupplagor på måndagen den 28 oktober.

I och med SMHI:s uppgradering till klass 3-varning på måndagen blev det annalkande ovädret snabbt dagens huvudnyhet. Sydsvenskan.se, gp.se och hd.se startade alla någon form av live-flöden på sina sajter, med en intensiv bevakning av händelseutvecklingen. Det handlade i stor utsträckning om praktisk information till läsarna – inställda tåg, stängda vägar, information om hur offentliga verksamheter påverkades, myndighetsmeddelanden till allmänheten, råd och tips – men också läsarfrågor och -bilder, chattar, intervjuer med företrädare för olika myndigheter och uppdateringar om väderläget och dess följder. Hallandsposten.se publicerade nyhetsartiklar med praktisk information till allmänheten, uppdaterade om prognosen för stormen och intervjuade myndighetsföreträdare.

Även Sveriges Radio drog igång en intensiv bevakning i och med uppgraderingen till klass 3, och såväl rikskanalen P1 som ett flertal lokala P4-stationer, däribland P4 Halland, P4 Kronoberg, P4 Malmöhus och P4 Blekinge, öppnade live-flöden med minut för minut-uppdateringar på sina respektive nyhetssajter.

I takt med att stormen drog in över land övergick rapporteringen till att beskriva dess konsekvenser i form av fällda träd, strömavbrott, egendomsskador, problem i trafiken och så vidare. På gp.se hamnade fokus för rapporteringen under kvällen däremot på att stormen uteblev. Nyfikna privatpersoner som gått ner till den populära samlingsplatsen Röda sten vid hamnloppet uttryckte en viss besvikelse över den uteblivna stormen, och menade att varningarna varit överdrivna. I en nyhetstext konstaterades att SMHI ”missade grovt” i sin prognos för Göteborgstrakten medan både YR, DMI och Foreca hade rätt. En viktig detalj i sammanhanget är att ingenting tyder på att gp.se snappade upp och rapporterade om SMHI:s nedgradering till klass 2-varning för Göteborg och Bohuslän under eftermiddagen. Det är dock möjligt att denna information publicerades men sedan har tagits bort i och med att artikeln i fråga senare uppdaterats.

Sveriges Radios P4 Väst publicerade under eftermiddagen nyheten om att SMHI nedgraderat varningen för Göteborg och Bohuslän till klass 2.

Samtliga tidningar hade stormen stort uppslagen i tisdagens papperstidning – Hallandsposten hade ett uppslag, Helsingborgs Dagblad hade tre sidor, Sydsvenskan två uppslag och Göteborgs-Posten tre uppslag. Rapporteringen handlade i huvudsak om att beskriva stormens konsekvenser både på lokal, regional och europeisk nivå, med undantag för Göteborgs-Posten som precis som under måndagskvällen ägnade stort utrymme på sajten åt det faktum att stormen uteblev. Förutom de redan digitalt publicerade texterna om SMHI:s miss och besvikelsen vid Röda sten publicerades även en nyhetstext om hur staden rustade för storm i onödan och Sarah Britz redan nämnda krönika om att ropa ”vargen kommer”.

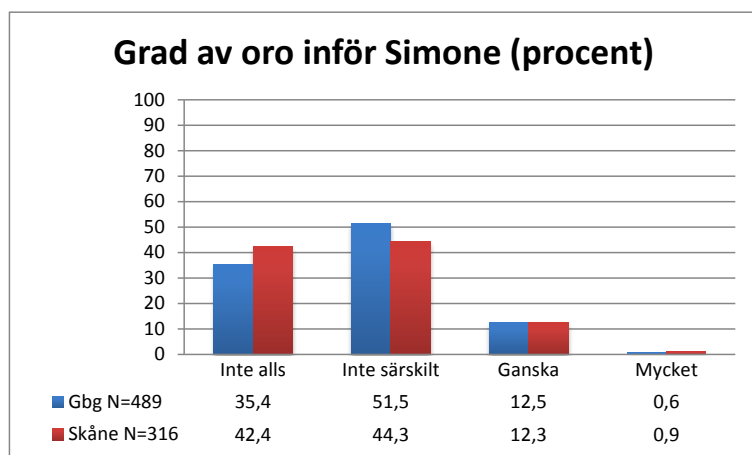
Tisdagens löpande rapportering handlade, såväl i radio som på tidningarnas nyhetssajter, framförallt om uppröjningsarbetet, om hur många som fortfarande var utan ström och när järnvägstrafiken kunde komma igång igen, men också om att låta SMHI och Trafikverket svara på kritiken. På tisdagseftermiddagen publicerade gp.se en ledare med rubriken ”Vi har lärt av tidigare oväder – bättre en varning för mycket än en för lite”, där ledarredaktionen slog fast att det trots allt blåste rejält längre söderut och att en liten prognosmiss inte är något att gnälla över. ”Det hade varit betydligt värre om det slagit åt andra hållet – om SMHI förklarat att göteborgarna inte hade något att oroa sig för och att de värsta stormbyarna sedan slagit till här”, skrev redaktionen i texten som även publicerades som onsdagstidningens huvudledare.

5. ALLMÄNHETENS ORO OCH ÅTGÄRDER

Före stormen

SMHI:s klass 3-varning utfärdades på förmiddagen den 28 oktober 2013, och gällde längs hela Sveriges västkust och en bit inåt land. Det dröjde emellertid till fram på eftermiddagen innan ovädret drog in. I väntan på stormen, då ännu ingen visste hur drabbad just hen skulle bli, borde med andra ord graden av oro ha varit lika hög hos personer i Göteborgs-området, som sedan inte drabbades särskilt hårt, och personer i Skåne-området, som fick uppleva betydligt kraftigare vindar. Detta antagande stämmer också ganska bra med resultaten i enkätundersökningen som genomfördes dagarna efter stormen.

Ytterst få respondenter anger att de var ”mycket” oroliga i väntan på stormen, medan desto fler var ”ganska” oroliga. De allra flesta anger dock att de var ”inte särskilt” eller ”inte alls” oroliga inför stormen (se figur 1). Av totalurvalets drygt 800 respondenter uppger 38,2 procent att de ”inte alls” var oroliga och 48,6 procent att de var ”inte särskilt” oroliga, medan 12,4 procent var ”ganska oroliga” och 0,8 procent var ”mycket oroliga”.

Figur 1. Bilden visar hur respondenterna i de två geografiskt indelade urvalsgrupperna svarat på frågan ”Hur orolig kände du dig i samband med stormen – före stormen?” På en fyrgradig skala, där 1 motsvarar ”inte alls orolig” och 4 ”mycket orolig” är medelvärdet för Göteborg 1,78 och för Skåne 1,72. Skillnaden mellan de geografiskt indelade grupperna är inte signifikant.

Göteborgs-respondenter uttrycker en något högre grad av oro jämfört med Skåne-respondenterna, men skillnaden rör sig inom den nedre halvan av orosskalan. Den låga oron kan naturligtvis tolkas på olika sätt. Litade respondenterna inte på varningarna, litade de på att myndigheterna hade läget under kontroll, kände de sig tryggt förvissade om att oväder i Sverige sällan innebär den omedelbara fara som vi känner igen från USA:s och Sydostasiens orkaner och tropiska stormar? Kanske hade de upplevt höststormar förr och visste med sig att effekterna inte brukar bli så kraftiga.

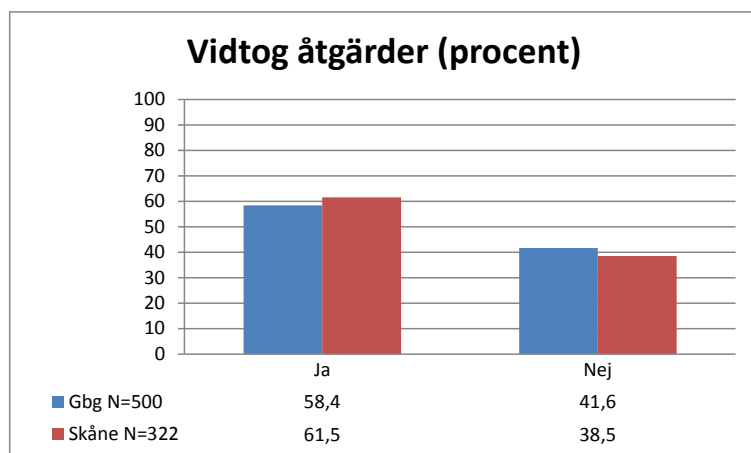
Ålder tycks inte vara avgörande för graden av oro inför Simone. En grov åldersindelning visar att personer födda 1959 eller tidigare inte nämnvärt skiljer sig från personer födda 1960 eller senare när det gäller graden av oro. Till exempel anger 38,8 procent av respondenterna i den yngre gruppen den lägsta graden av oro, ”inte alls orolig”, att jämföra med 37,6 procent av respondenterna i den äldre gruppen. Likheten mellan åldersgrupperna går igen genom hela orosskalan.

När det gäller män och kvinnor finns ett tydligare mönster i graden av oro inför stormen: Kvinnor uttrycker en högre grad av oro än män. Till exempel anger 30,5 procent av kvinnorna det lägsta svarsalternativet, ”inte alls orolig”, jämfört med 41,9 procent av männen. Andelen kvinnor som anger det näst högsta svarsalternativet, ”ganska orolig”, är nästan dubbelt så stor som andelen män: 18,3 procent av kvinnorna mot 9,6 procent av männen.

En av Breznitz slutsatser är att ju allvarligare ett hot uppfattas, desto större förtroendeförlust för varningssystemet, FAE, vid falskt larm. Sett till respondenternas låga oro kan vi åtminstone inte utifrån det perspektivet dra slutsatsen att invånarna i Göteborgs-området kommer att lita mindre på SMHI:s varningar i framtiden efter stormen Simone. De uppfattade kort sagt inte hotet som särskilt allvarligt, och därmed torde eventuell FAE inte heller vara särskilt stor, för att tala med Breznitz. Däremot är det naturligtvis tänkbart att den låga graden av oro i sig var ett utslag av tidigare falska larm – eller ett generellt lågt förtroende för just SMHI:s prognoser jämfört med andra väderleverantörer.

Åtgärder

Samtidigt som få respondenter säger sig ha varit särskilt oroliga inför stormen, anger desto fler att de vidtog någon form av förebyggande åtgärder – närmare bestämt omkring 60 procent av respondenterna i båda urvalsgrupperna. Precis som i frågan om oro finns ingen signifikant skillnad mellan Göteborgs- och Skåne-respondenter. Även här är likheten mellan grupperna väntad – stormen har ju ännu inte slagit till, och ingen vet ännu att Simone kommer att ta den sydligare banan.

Figur 2. Bilden visar hur respondenterna svarat på frågan ”vidtog du några särskilda åtgärder med anledning av stormvarningarna”. På en skala där 1 är ja och 2 är nej är medelvärdet för Göteborg 1,42, för Skåne 1,38. Skillnaden är inte signifikant.

Precis som i frågan om graden av oro inför stormen är det svårt att se några mönster utifrån respondenternas ålder när det gäller benägenheten att vidta åtgärder. I Göteborgs-urvalet uppger 59,8 procent av respondenterna födda 1960 eller senare att de vidtog någon form av förebyggande åtgärd, medan 56,6 procent av respondenterna födda 1959 eller tidigare uppger samma sak. Bland Skåne-respondenterna är motsvarande siffror 61,7 och 62,3 procent.

Skillnaderna mellan män och kvinnor är desto tydligare. Totalt sett uppger 67,9 procent av kvinnorna och 55,7 procent av männen att de vidtog förebyggande åtgärder. I Göteborgs-urvalet är skillnaden något mindre (64,9 procent av kvinnorna och 55,4 procent av männen) och i Skåne-urvalet något större (71,8 procent av kvinnorna och 56,2 procent av männen).

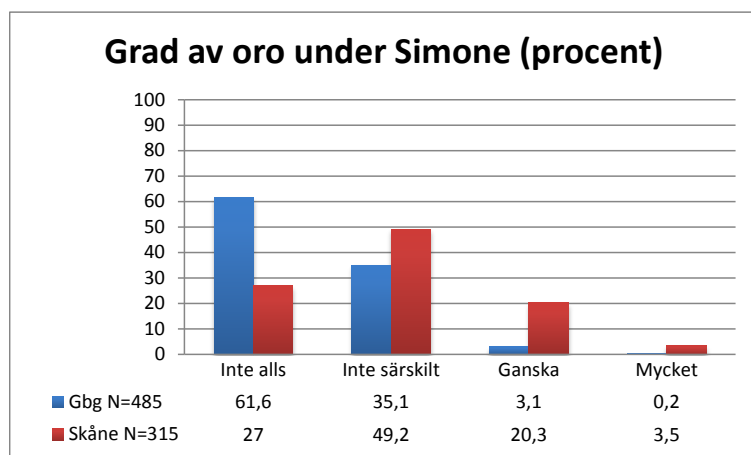
Som tidigare nämnts skulle den låga graden av oro kunna bero på att respondenterna inte litade på varningarna. Å andra sidan skulle den relativt höga frekvensen av förebyggande åtgärder kunna vara ett tecken på motsatsen, en hög tillit till varningarna. Men att helt säkert säga att så är fallet är inte lätt. I enkäten fanns nämligen möjlighet att också ange *vilka* åtgärder som vidtagits. Merparten av de respondenter som begagnat sig av den möjligheten nämner åtgärder som att plocka undan lösa föremål i trädgårdar och på balkonger, surra båtar, flytta undan bilar från träd, ladda mobiltelefoner och datorer och tappa upp vatten – det vill säga snabbt utförda sysslor utan större personlig insats, eller kostnad om man så vill. En tolkning är att många av respondenterna valde att ta det säkra före det osäkra. Det kostade helt enkelt väldigt lite att vara på den säkra sidan.

Under stormen: Oro och utsatthet

Det fanns alltså, helt enligt förväntningarna, ingen signifikant skillnad i oro eller förebyggande åtgärder mellan Göteborgs- respektive Skåne-respondenter innan stormen Simone drog in över Sverige. Graden av oro ändrades dock i takt med händelseutvecklingen.

Simone svepte in över Skåne och södra Halland under måndagseftermiddagen och nådde sin kulmen med orkanbyar under den tidiga kvällen. Men för Göteborgs-området uteblev de hårda vindarna till en början, och först vid 21-tiden kom kulmen, då i form av kulingvindar.

Respondenternas svar på frågan om oro *under stormen* visar att oron ökade något i Skåne-området när stormen svepte in, och minskade ungefär lika mycket i Göteborgs-området när de hårda vindarna visade sig utebli. Till exempel ökar andelen Skåne-respondenter som anger att de var ”ganska oroliga” eller ”mycket oroliga” inför stormen från 13,2 procent till 23,8 procent under stormen, medan motsvarande siffra i Göteborgs-området minskar från 13,1 procent till 3,5 procent (se figur 3).

Figur 3. Bilden visar hur respondenterna i de två geografiskt indelade urvalsgrupperna svarat på frågan ”Hur orolig kände du dig i samband med stormen – under stormen?” Skillnaden mellan de geografiskt indelade grupperna är signifikant.

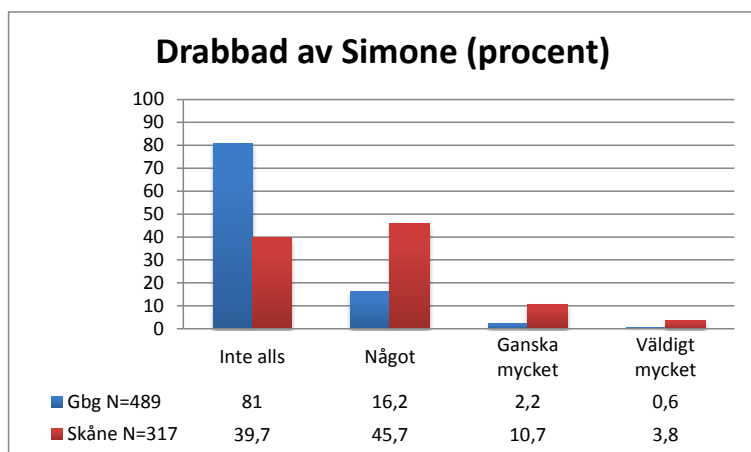
Hårda vindar i Skåne-området ledde med andra ord till något ökad oro, medan svaga eller inga vindar i Göteborgs-området ledde till något minskad oro. Med tanke på att SMHI:s nedgradering i Göteborgs-området tycks ha gått medier och därmed allmänheten förbi kan det vara värt att ställa sig frågan om inte graden av oro hade kunnat sjunka ännu mer där om informationen hade fått genomslag. Värt att notera är också att graden av oro under stormen låg

på en relativt låg nivå även hos Skåne-respondenterna – medelvärdet 2,01 motsvarar ganska exakt ”inte särskilt orolig” på skalan.

I fråga om grad av oro under stormen framträder ett mönster när det gäller respondenternas ålder: Bland Göteborgs-respondenterna minskade oron mer bland de yngre respondenterna (födda 1960 eller senare) jämfört med de äldre (födda 1959 eller tidigare), medan det bland Skåne-respondenterna var tvärtom – oron ökade mer bland de yngre jämfört med de äldre. Till exempel ökade andelen ”ganska oroliga” Skåne-respondenter i den yngre gruppen från 13,8 procent före stormen till 25,2 procent under stormen, medan motsvarande ökning i den äldre gruppen var från 10,7 procent till 16,5 procent. I den yngre gruppen Göteborgs-respondenter ökade andelen ”inte alls orolig” från 35,5 procent före stormen till 67,2 procent under stormen, medan motsvarande ökning i den äldre gruppen var från 36,1 till 55,9 procent.

Skillnaden i oro mellan kvinnor och män jämnas bland Göteborgs-respondenterna ut något vid en jämförelse mellan graden av oro *inför* respektive *under* stormen, medan den ökar bland Skåne-respondenterna. Till exempel anger 30,0 procent av kvinnorna i Skåne-urvalet att de var ”ganska oroliga” under stormen, jämfört med 15,4 procent av männen. Inför stormen var andelen ”ganska oroliga” kvinnor 15 procent och män 11 procent.

Även när det gäller frågan om i vilken utsträckning respondenterna *drabbats* av stormen, finns helt logiskt en signifikant skillnad mellan de två geografiskt indelade grupperna.

Figur 4. Bilden visar respondenternas svar på frågan ”har du personligen, eller genom anhörig eller annan i din närhet, drabbats av stormen?” På en fyrgradig skala där 1 motsvarar ”Inte alls”, 2 ”Något”, 3 ”Ganska mycket” och 4 ”Våldigt mycket” är medelvärdet för Göteborg 1,21, och för Skåne 1,78. Skillnaden är signifikant.

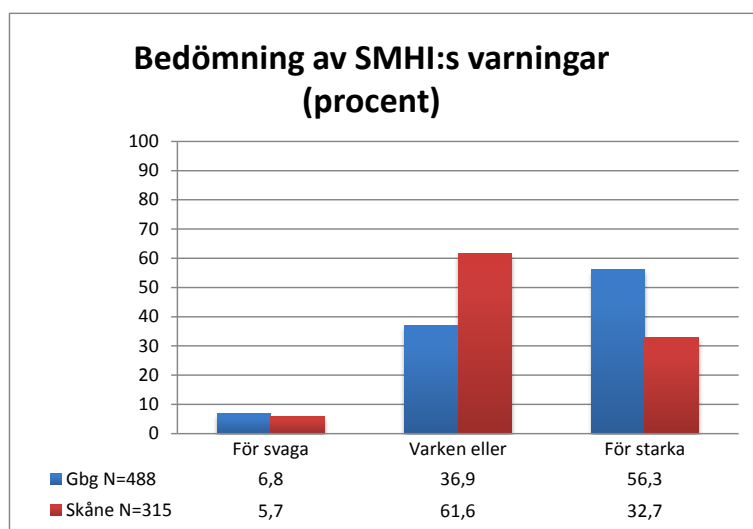
I enkäten fanns också en öppen fråga där respondenterna kunde ange *hur* de drabbats av stormen. Bland de Skåne-respondenter som valt att svara på frågan är bortblåsta trädgårdssaker och nedblåsta träd vanligast, följt av skador på fastigheter och kommentarer om att anhöriga och/eller bekanta drabbats. Bland Göteborgs-respondenterna är kommentarer om drabbade anhöriga och/eller bekanta vanligast – ofta bekanta eller familjemedlemmar som befunnit sig i Skåne, Halland eller Storbritannien under stormdygnet – följt av bortblåsta trädgårdssaker och nedblåsta träd, samt inställda eller försenade kommunikationer.

6. ALLMÄNHETENS BEDÖMNINGAR

Bedömningen av SMHI:s varningar

Respondenter i Göteborgs-området och Skåne-området oroades alltså och vidtog förebyggande åtgärder i lika hög utsträckning inför stormen Simone. Detta är logiskt, då de två fullt jämförbara grupperna utsattes för samma varning och ställdes inför samma scenario. Lika logiskt är det att respondenter i Skåne-området oroades mer och drabbades i större utsträckning när stormen väl drog in, jämfört med respondenter i Göteborgs-området där varningen nedgraderades och stormen aldrig nådde mer än kuling.

Samma logik gäller för respondenternas bedömningar av SMHI:s varningar. Totalt tycker 46,5 procent av respondenterna att varningarna var bra – varken för svaga eller för starka – men skillnaden är ganska stor mellan respondenter i Skåne- respektive Göteborgs-området. 61,6 procent av Skåne-respondenterna tycker att SMHI:s varningar varken var för svaga eller för starka, medan bara 36,9 procent av Göteborgs-respondenterna tycker likadant. Omvänt menar 56,3 procent av Göteborgs-respondenterna att varningarna var för starka, något som 32,7 procent av Skåne-respondenterna håller med om (se figur 5).

Figur 5: Bilden visar hur respondenterna svarat på frågan ”hur ser du på SMHI:s varningar beträffande stormen?” Indelningen bygger på en femgradig skala, där 1 motsvarar ”för svaga”, 3 ”varken eller” och 5 ”för starka”. Värdena 1+2 har slagits samman till bildens ”för svaga” medan 4+5 slagits ihop till ”för starka”. Bildens ”varken eller” utgörs av svarsalternativ 3. Medelvärde på den femgradiga skalan var för Göteborgs-området 3,63, Skåne-området 3,32. Skillnaden är signifikant.

En relativt stor andel av Göteborgs-respondenterna tycker alltså att SMHI:s varningar varken var för svaga eller för starka. Detta indikerar sannolikt att det finns en förståelse för att prognoser är just prognoser och att de kan visa sig slå fel, och att, som i frågan om att vidta förebyggande åtgärder, det är bättre att ta det säkra före det osäkra. Att nästan en tredjedel av Skåne-respondenterna bedömer att varningarna var för starka är svårare att förklara. Kanske drabbades de inte själva av de kraftigaste vindarna, kanske levde stormen inte upp till de förställningar de själva bildat sig utifrån varningarna och medierapporteringen.

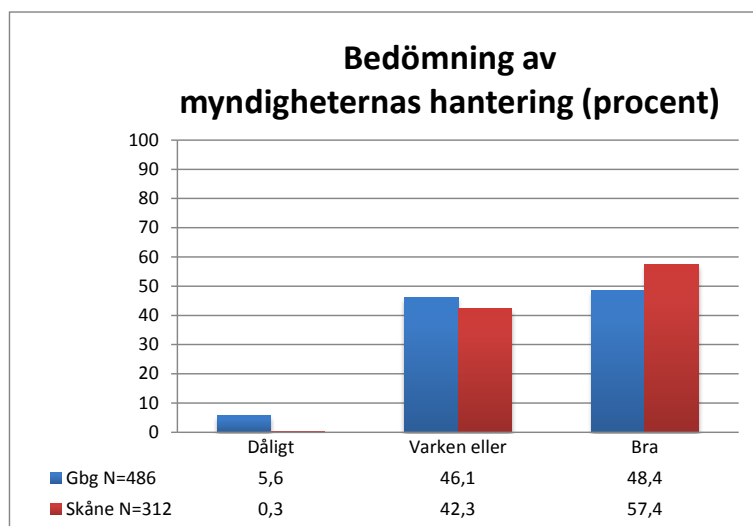
Sammanfattningsvis tycker den absoluta merparten av respondenterna att SMHI:s varningar

var antingen lagom eller för starka. Ytterst få respondenter anser att varningarna var för svaga.

Respondenternas bedömning av SMHI:s varningar ligger nära undersökningens kärnfråga, nämligen den om ”vargen kommer” eller FAE. Den stora skillnaden mellan Skåne- respektive Göteborgs-respondenters bedömning av varningarna skulle kunna tyda på en FAE i bemärkelsen att Göteborgs-respondenterna menar att SMHI ropade ”vargen kommer”. Men för att säkert kunna säga att *det framtida* förtroendet för SMHI påverkades, skulle respondenternas förtroende behöva undersökas vid ytterligare ett tillfälle, för jämförbarhetens skull. Här går varken bekräfta eller vederlägga att SMHI:s varningar inför stormen Simone gav upphov till en FAE i bemärkelsen att respondenternas förtroende påverkades *på sikt*.

Bedömningen av myndigheternas hantering

När det gäller bedömningen av myndigheternas hantering av stormen Simone blir bilden något annorlunda. Om respondenterna i viss mån kan sägas ha varit kritiskt inställda till styrkan i själva varningen, så lutar det åt en positiv bild av myndigheternas hantering. 51,9 procent av det totala urvalet tycker att myndigheternas hantering var bra, medan 3,5 procent tycker att den var dålig. Skåne-respondenter är något mer nöjda än Göteborgs-respondenter (se figur 6).

Figur 6. Bilden visar hur respondenterna svarat på frågan ”hur tycker du på en skala från 1 till 7 att myndigheterna har hanterat situationen?” Svarsalternativen sträckte sig från 1 ”Dåligt” till 7 ”Bra” på en sjugradig skala. Bildens staplar visar en sammanslagning av 1+2 (Dåligt), 3+4+5 (Varken eller) och 6+7 (Bra). Medelvärde för Göteborg 5,16, Skåne 5,57. Skillnaden är signifikant.

Enkätsvaren ger inte möjlighet att utröna vad respondenterna väger in i ordet ”hantering” eller för den delen vilka myndigheter de syftar på. Men journalister som intervjuats inom ramen för denna undersökning vittnar om en sammansvetsad och väl fungerande krishanteringsorganisation såväl i Västra Götaland som i Skåne, med i de flesta fall lättåtkomlig och tydlig myndighetsinformation som följd. Länsstyrelser och räddningstjänst svarade på frågor om sin beredskap och kommuner informerade allmänheten om hur de skulle agera. En tolkning är att detta gav respondenterna intrycket av ett väloljat myndighetsmaskineri som hade situationen under kontroll och kunde hantera stormens följder.

Skåne-respondenterna är som sagt något mer nöjda med myndigheternas hantering än

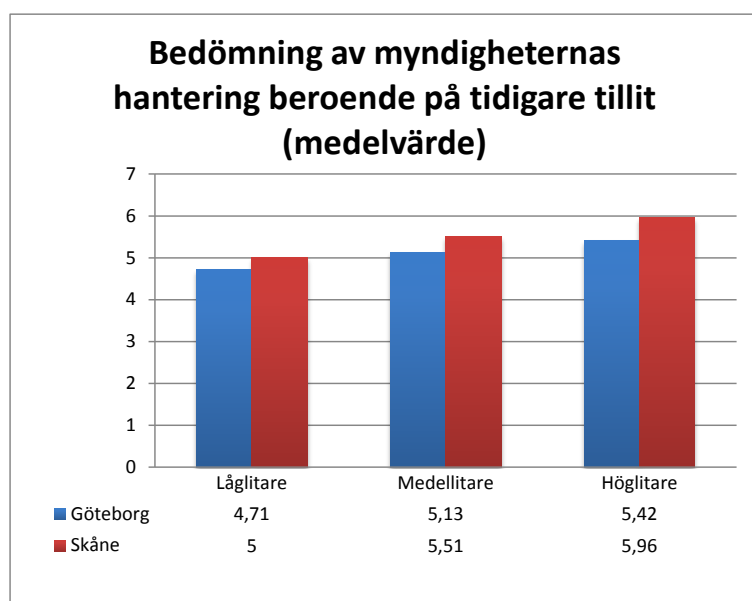
Göteborgs-responenterna (medelvärdet för Skåne är 5,57 på en sjugradig skala, för Göteborg 5,16), och även om skillnaden är statistiskt signifikant så är den relativt liten. Troligtvis förklaras skillnaden av att Göteborgs-responenternas syn på SMHI:s varningar spillde över på övriga myndigheter – överdrivna varningar gav överdrivna myndighetsreaktioner. Kanske kände de att de lämnat jobbet tidigare helt i onödan.

Att Göteborgs-responenterna trots allt är övervägande positiva kan, precis som i synen på att för egen del vidta förebyggande åtgärder, tyda på en förståelse för att det ur myndigheternas perspektiv är bättre att ta det säkra före det osäkra. Det skulle också kunna tolkas som att det finns en förståelse för att svenska myndigheter har att följa SMHI:s varningar, oavsett vad andra vädertjänster säger.

Tilliten spelar roll för myndighetsbedömningen

Som nämndes inledningsvis har responenterna delats in i tre grupper, låg-, medel- och höglitare, beroende på hur de tidigare angett sitt förtroende för myndigheternas förmåga att hantera extrema vädersituationer. På så sätt möjliggörs jämförelser av de olika förtroendegruppernas bedömning av hanteringen av Simone. Hittills har de tre grupperna inte skilt sig åt, varken när det gäller oro inför eller under stormen, att vidta åtgärder eller bedömningen av SMHI:s varningar.

Men när det gäller bedömningen av myndigheternas hantering av stormen Simone finns en skillnad: ju högre initial tillit till myndigheternas förmåga, desto bättre anser responenterna att myndigheterna hanterade Simone (se figur 7).

Figur 7. Bilden visar hur låg- medel- och höglitare i de båda geografiskt indelade urvalsgrupperna bedömde myndigheternas hantering av stormen Simone. Siffrorna anger medelvärden på en sjugradig skala där 1 motsvarar "Dåligt" och 7 "Bra".

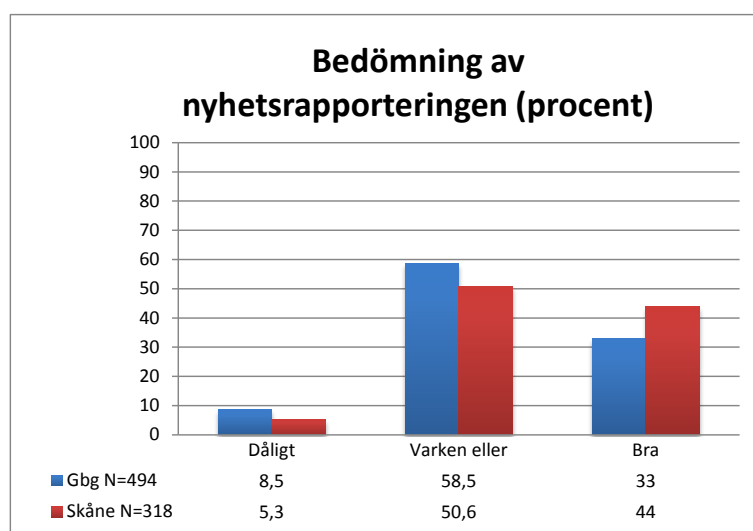
Skåne-responenter är genomgående mer nöjda än Göteborgs-responenter, men både bland Skåne- och Göteborgs-responenter är det också tydligt att de som generellt litar på myndigheterna är mer nöjda med hanteringen av Simone, jämfört med de med lägre tillit. En regressionsanalys visar att effekten är signifikant, men också att det initiala förtroendet i mycket låg grad kan förklara bedömningen av myndigheternas hantering. Då det även finns en tydlig

skillnad mellan de geografiskt indelade grupperna, är slutsatsen att utsatthet för stormen i minst lika hög grad tycks styra nöjdheten med myndigheternas hantering.

Att dra några långtgående slutsatser om hur människors grundläggande förtroende påverkar deras syn på myndigheternas agerande ligger utanför ramarna för denna studie, men det skulle vara intressant att undersöka om mönstret går igen också i andra kriser.

Bedömningen av nyhetsrapporteringen

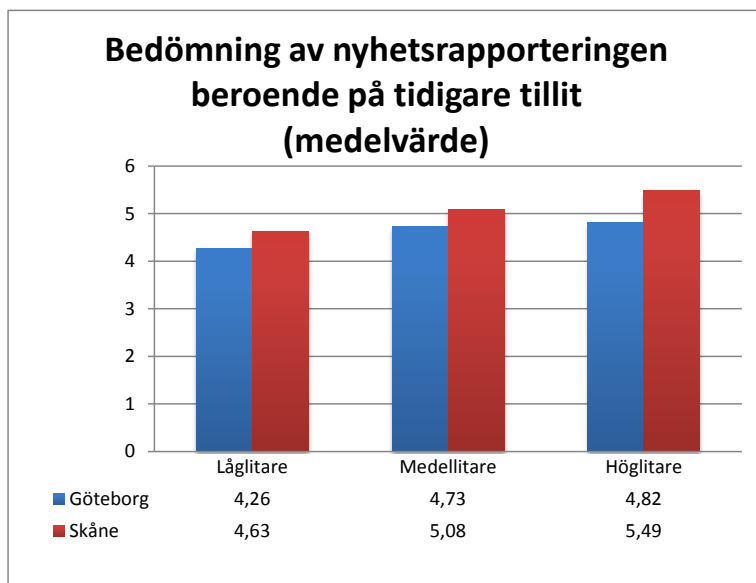
Sammantaget är respondenterna något mindre nöjda med nyhetsrapporteringen i samband med stormen Simone än de är med myndigheternas hantering: 51,9 procent av det totala urvalet tycker att myndigheternas hantering var bra, medan 37,3 procent tycker att nyhetsrapporteringen var bra. Skåne-respondenter är mer nöjda med medierna än Göteborgs-respondenter – medelvärdet på den sjugradiga skalan för Skåne är 5,13 och för Göteborg 4,70 (se figur 8).

Figur 8. Bilden visar hur respondenterna svarat på frågan ”hur tycker du på en skala från 1 till 7 att nyhetsmedierna har rapporterat om stormen?” Svarsalternativen sträckte sig från 1 ”Dåligt” till 7 ”Bra” på en sjugradig skala. Bildens staplar visar en sammanslagning av 1+2 (Dåligt), 3+4+5 (Varken eller) och 6+7 (Bra). Medelvärde för Göteborg 4,70, Skåne 5,13. Skillnaden är signifikant.

Det finns som redan nämnts ett svagt men ändå urskiljbart samband mellan initialt förtroende för myndigheternas förmåga och respondenternas bedömning av myndigheternas hantering av Simone. Detta mönster går igen även när det gäller bedömningen av nyhetsrapporteringen: Ju högre initial tillit, desto bättre betyg till nyhetsrapporteringen. Skåne-respondenter är, oavsett tillitsgrad, mer nöjda med nyhetsrapporteringen jämfört med Göteborgs-respondenter, men det är också tydligt att de med hög tillit genomgående är mer nöjda än de med låg tillit (se figur 9).

Precis som i frågan om bedömningen av myndigheternas hantering visar en regressionsanalys att effekten är signifikant, men att det initiala förtroendet i mycket låg grad kan förklara bedömningen av nyhetsrapporteringen. Då det även här finns tydliga skillnader mellan Skåne- och Göteborgsrespondenter är det troligt att utsatthet för stormen spelar minst lika stor roll för bedömningen av nyhetsrapporteringen. Det är till exempel inte långsökta att anta att det större missnöjet bland Göteborgs-respondenterna skulle kunna bero på att de uppfattade rapporteringen som överdriven.

Figur 9. Bilden visar hur låg- medel- och höglitare i de båda geografiskt indelade urvalsgrupperna bedömde nyhetsmediernas rapportering om stormen Simone. Siffrorna anger medelvärden på en sjugradig skala där 1 motsvarar "Dåligt" och 7 "Bra".

I enkäten hade respondenterna möjlighet att i en öppen fråga ange vad de tyckte var bra respektive dåligt med nyhetsrapporteringen. De vanligaste positiva kommentarerna handlar om att medierna var tydliga, höll sig till fakta och följde händelseutvecklingen kontinuerligt, medan de vanligaste negativa kommentarerna handlar om att medierna överdrev, arbetade oseriöst och litade för mycket på SMHI. Kommentarna har slagits samman i ett tjugotal kategorier, varav de vanligaste visas i figur 10.

Figur 10.

	Göteborg	Skåne
Bra	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tydligt, höll sig till fakta, seriöst 2. Generellt bra 3. Kontinuerligt, följde utvecklingen, live-rapportering 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Snabb tillgänglighet, kom i tid 2. Tydligt, höll sig till fakta, seriöst 3. Kontinuerligt, följde utvecklingen, live-rapportering
Dåligt	<ol style="list-style-type: none"> 1. Överdrivet 2. Oseriöst, irritation över mediernas sätt att arbeta 3. De litade för mycket på SMHI när YR och andra sa olika 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Överdrivet 2. Allmänt dåligt 3. Dåligt med lokalrapportering där det hände

Över hälften av de respondenter i Göteborgs-området som besvarat frågan tycker att rapporteringen var överdriven. Andelen respondenter med den åsikten i Skåne-området är visserligen också stor, men skillnaden mellan Göteborg och Skåne är tillräckligt stor för att åtminstone indikera att bedömningen av SMHI:s varningar färgar av sig på dess budbärare, medierna. En tolkning är att om respondenterna menar att SMHI överdrev sina varningar, så menar de även att de medier som vidarebefordrade dem gjorde det.

Att även Skåne-respondenter i så stor utsträckning tycker att medierna överdrev är i sig inte särskilt uppseendeväckande, då omkring en tredjedel av respondenterna där bedömer att SMHI:s varningar var för starka.

Som tidigare nämnts skulle respondenternas bedömning av SMHI:s varningar kunna rymma en ”vargen kommer-effekt” eller FAE. I den mån det stämmer, borde denna FAE även gälla medierna. Om någon i respondenternas ögon ropade ”vargen kommer” var det alltså inte bara SMHI, utan även medierna.

6. SAMMANFATTNING OCH SLUTDISKUSSION

Med hjälp av enkätsvar har denna studie så här långt visat att:

- Respondenter i Göteborgs- respektive Skåne-området inte skiljer sig åt när det gäller oro och åtgärder inför stormen Simone. Detta är helt i linje med förväntningarna, då båda grupper stod inför samma hot och ingen visste hur utfallet skulle bli.
- Oron ökade i Skåne-området när stormen drog in, och minskade i Göteborgs-området när stormen uteblev. Eventuellt skulle oron ha kunnat minska än mer om SMHI:s nedgradering av varningen i Göteborgs-området nått ut bättre.
- Göteborgs-respondenter bedömer i mycket högre grad än Skåne-respondenter att SMHI:s varningar var för starka. Detta skulle kunna indikera en vargen kommer-effekt eller FAE. Synen på SMHI:s varningar tycks spilla över på bedömningen av medierapporteringen.
- Respondenter i Göteborgs-området är något mindre positiva till myndigheternas hantering av stormen, jämfört med respondenter i Skåne-området, men skillnaden är betydligt mindre än i bedömningen av SMHI:s varningar. Detta indikerar sannolikt att det finns en förståelse och acceptans för att ta det säkra före det osäkra, liksom för att svenska myndigheter har att följa SMHI:s rekommendationer utan hänsyn till andra vädertjänsters prognoser.

Denna studie har utifrån enkätsvaren varken kunnat bekräfta eller dementera att SMHI:s varningar inför stormen Simone ledde till en FAE – i så måtto att det framtida förtroendet påverkats – i de delar av landet där prognosen slog fel och stormen uteblev. För att göra detta krävs att enkäten görs om i samband med ännu en varning, alternativt att Medborgarpanelen även i fortsättningen ställer frågor om respondenternas förtroende för myndigheternas kris- hanteringsförmåga, för att få något att jämföra med. Däremot finns anledning att titta närmare på de av Breznitz slutsatser och rekommendationer som nämndes inledningsvis, och utifrån hur SMHI:s varningar förhåller sig till dessa försöka säga något om det framtida förtroendet för vädervarningar.

Till att börja med rekommenderar Breznitz att en varning hålls på lägsta möjliga nivå, det vill säga att hotet inte utmålas som starkare än vad det vid varje givet tillfälle finns anledning att befara. Ju starkare varningen är, desto större blir trovärdighetsförlusten vid falskt larm. Denna logik gäller, enligt Breznitz, inte bara vid upprepade falska larm utan även vid det första tillfället.

SMHI:s varning inför stormen Simone var på högsta möjliga nivå – klass 3. Med tanke på det, och på det faktum att över hälften av Göteborgs-respondenterna klassade varningarna som för starka, är slutsatsen att styrkan i SMHI:s varning mycket väl kan ha lett till en FAE i Göteborgs-området.

Å andra sidan var graden av oro relativt låg även inför stormen, vilket kan tolkas som att hotet inte uppfattades som särskilt allvarligt och att eventuell FAE därmed mildrades eller uteblev.

Breznitz andra rekommendation är att varningen fördröjs så länge det är möjligt. Detta hänger ihop med att dagens varningssystem är så pass avancerade att de kan upptäcka en

eventuell fara långt innan det går att veta säkert hur det hela kommer att utveckla sig, och att det skulle bli ohållbart att varna varje gång ett avlägset hot uppenbarar sig. Det räcker, enligt Breznitz, att varningen kommer tillräckligt tidigt för att adekvata förebyggande åtgärder ska hinna vidtas.

SMHI:s första information om eventuellt oväder kom på fredagen den 25 oktober, tre dagar innan stormen drog in. Det var ingen varning, utan så kallad ”meteorologisk information” som vagt beskrev att ett oväder skulle komma att beröra Götaland. Söndagen den 27 oktober utfärdades en klass 2-varning, och inte förrän på förmiddagen den 28 oktober höjdes varningen till klass 3.

I ljuset av denna andra rekommendation ser SMHI:s agerande med andra ord inte ut att ha bäddat för en FAE.

Breznitz nästa rekommendation är att hålla varningen på lägsta möjliga sannolikhetsnivå. Ju säkrare man uttalar att hotet kommer att bli verklighet, desto större FAE vid falskt larm. Detta hänger också ihop med den fjärde och sista av de rekommendationer som tas upp här: Om prognosen är osäker, var tydlig med det.

Inte i någon av de nyhetstexter där SMHI uttalar sig under helgen rådde det några tvivel om att ett oväder var på väg in under måndagen. Däremot var de noga med att inte slå fast hur mycket det skulle blåsa, utan alla vindhastigheter föregås av ett ”kan”. Detta ligger i sakens natur. Prognoserna visade ett kommande oväder, men att ange exakt var och hur mycket det skulle blåsa lät sig inte göras. Den starkaste brasklappen från SMHI om just prognosen för Göteborgs-området återfinns i en webbtext som publicerades på svd.se – oklart när – där vakt-havande meteorolog förklarar att det ännu är osäkert hur Göteborg påverkas då lågtryckets bana inte kan förutsägas helt.

Men ett subtilt ”kan” eller en nyanserande brasklapp drunknar lätt i ett massivt nyhetsflöde fullt av braskande rubriker. För allmänhetens del kan det med andra ord ha varit lätt att missa eventuella osäkerheter i prognoserna. Med Breznitz två sista rekommendationer i åtanke går det alltså ana att den sannolikhetsnivå som kommunicerades till allmänheten uppfattades som hög och därmed mycket väl kan ha bidragit till en FAE i Göteborgs-området.

Som tidigare nämnts tycks respondenternas bedömning av SMHI:s varning spilla över på dess budbärare, medierna. I den mån någon i respondenternas ögon uppfattades ropa ”vargen kommer” gäller det med andra ord inte bara SMHI, utan även medierna. Det påminner om den slutsats som kommunikationsvetarna Atwood och Major drog efter att ha studerat en falsk jordbävning varning i centrala USA, som nämndes i inledningen av denna rapport, nämligen att medierapporteringen bidrog till den FAE som observerades där.

I det ljuset, och med respondenternas relativt höga betyg till myndigheternas hantering i åtanke, skulle en av denna rapports slutsatser kunna lyda: Den som varnar (SMHI) och dess budbärare (medierna) bedöms båda utifrån hur pass väl varningen slår in, medan de som har att hantera följderna av varningen (myndigheterna) bedöms på andra grunder.

Däremot går det inte, vare sig med hjälp av enkätsvaren eller i ljuset av Breznitz rekommendationer, slå fast att varningarna och rapporteringen inför stormen Simone påverkat allmänhetens *framtida* förtroende eller benägenhet att vidta förebyggande åtgärder.

REFERENSER

Asp, Kent (1986): *Mäktiga massmedier. Studier i politisk opinionsbildning*. Akademilitteratur

Atwood, L. Erwin & Major, Ann Marie (1998): *Exploring the "Cry Wolf" Hypothesis*. International Journal of Mass Emergencies and Disasters, November 1998, Vol 16, No. 3, pp. 279-302

Breznitz, Shlomo (1984): *Cry Wolf: The Psychology of False Alarms*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc., Publishers.

Britz, Sarah: *Det är det där med att skrika "vargen kommer"*. Artikel i Göteborgs-Posten den 29 oktober 2013.

Dow, Kirstin & Cutter, Susan L (1998): *Crying Wolf: Repeat responses to hurricane evacuation orders*. Coastal Management vol. 26, pp. 237-252, Taylor & Francis

Hughes, Amanda Lee & Palen, Leysia (2009): *Twitter adoption and use in mass convergence and emergency events*. International Journal of Emergency Management, Vol 6, Nos. 3/4, pp. 248-260

Liu, Brooke Fisher & Jin, Yan & Austin, Lucinda L (2013): *The Tendency To Tell: Understanding Publics' Communicative Responses To Crisis Information Form and Source*. Journal of Public Relations Research, no. 25, pp. 51-67

McCombs, Maxwell (2006): *Makten över dagordningen. Om medierna, politiken och opinionsbildningen*. SNS Förlag

Sherman-Morris, Kathleen (2013): *The Public Response to Hazardous Weather Events: 25 Years of Research*. Geography Compass no. 7/10 (2013), pp. 669-685, John Wiley & Sons Ltd

Simmons, Kevin M. & Sutter, Daniel (2009): *False Alarms, Tornado Warnings, and Tornado Casualties*. Weather, Climate, and Society, vol. 1, pp. 38-53, American Meteorological Society

Bilaga 1: URVALSUNDERLAG

Denna studie jämför enkätsvar från respondenter som utifrån bostadsort kan antas ha upplevt såväl varningarna inför stormen Simone som själva stormen, med svar från respondenter som kan antas ha upplevt varningarna inför stormen men inte stormen i sig.

I de fall respondenterna inte angett bostadskommun i enkäten, har vi använt den bostadskommun de angett i tidigare Medborgarpanelen-undersökningar. Det finns med andra ord en liten risk att någon eller några av respondenterna inte längre bor i någon av de undersökta kommunerna.

Den geografiska indelningen ser ut som följer:

Skåne:

Ljungby
Svalöv
Staffanstorps
Burlöv
Vellinge
Östra Göinge
Örkelljunga
Bjuv
Kävlinge
Lomma
Svedala
Skurup
Sjöbo
Hörby
Höör
Tomelilla
Bromölla
Osby
Perstorp
Klippan
Åstorp
Båstad
Malmö
Lund
Landskrona
Helsingborg
Höganäs
Eslöv
Ystad
Trelleborg
Kristianstad
Ängelholm
Hylte
Halmstad
Laholm
Falkenberg

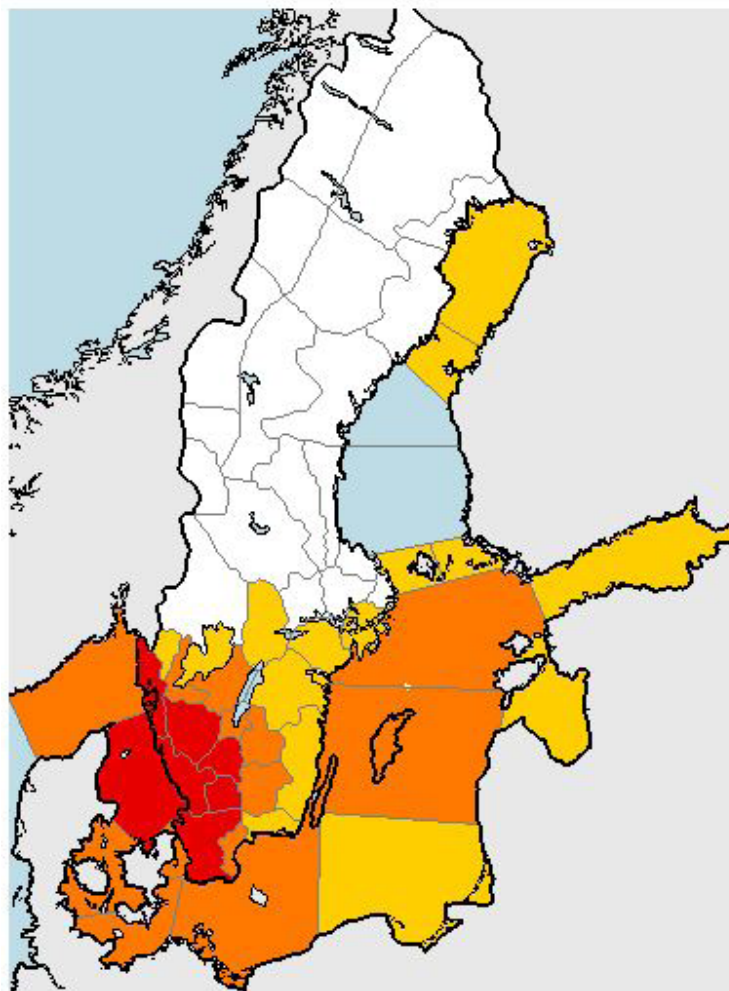
Göteborg:

Kungsbacka
Härryda
Partille
Öckerö
Stenungsund
Tjörn
Orust
Sotenäs
Munkedal
Tanum
Ale
Bollebygd
Göteborg
Mölndal
Kungälv
Lysekil
Uddevalla
Strömstad
Borås

Bilaga 2: VARNINGEN

SMHI:s varningskarta från den 28 oktober 2013. Källa: www.smhi.se

SMHI Varningar

FÖRKLARING AV VARNINGSKLASSERNA

- **Klass 3:** Mycket extremt väder väntas som kan innebära stor fara för allmänheten och mycket stora störningar i viktiga samhällsfunktioner. Allmänheten uppmanas att följa upp ny information på Internet, radio eller TV.
[Läs mer om definitioner för klass 3-varningar.](#)
- **Klass 2:** Väderutveckling väntas som kan innebära fara för allmänheten, stora materiella skador och stora störningar i viktiga samhällsfunktioner. Allmänheten uppmanas att följa upp ny information på Internet, radio eller TV.
[Läs mer om definitioner för klass 2-varningar.](#)
- **Klass 1:** Väderutveckling väntas som innebär vissa risker för allmänheten och störningar för en del samhällsfunktioner.
[Läs mer om definitioner för klass 1-varningar.](#)

PUBLIKATIONER UTGIVNA AV INSTITUTIONEN FÖR JOURNALISTIK, MEDIER OCH KOMMUNIKATION (JMG)

Institutionen för journalistik och masskommunikation (JMG) har två publikationsserier:

- **JMG:s bokserie: Göteborgsstudier i journalistik och masskommunikation**

- **JMG:s arbetsrapportserie: Arbetsrapporter från Institutionen för journalistik och masskommunikation**

Redaktörer för JMG:s bokserie och arbetsrapportserie är professorerna Kent Asp och Lennart Weibull. Publikationer i de två serierna säljs genom institutionens försorg. Beställningar kan ske på den talong som finns efter publikationsförteckningen.

Mellan 1991 och 1994 utgavs även en särskild rapportserie. Titlarna i den finns förtecknade separat.

JMG:s bokserie Göteborgsstudier i masskommunikation (1980 — 1990)

1. Lennart Weibull (1983) *Tidningsläsning i Sverige*. Stockholm, Liber. 521 sid.
 2. Anders Ohlsson (1989) *Politiska nyheter till nytta och nöje*. Almqvist & Wiksell International, Stockholm. 350 sid.
 3. Lennart Weibull, Karin Björkqvist (1989) *Dagspressen och dess läsare*. Stockholm, Almqvist & Wiksell International. (slut)
- Göteborgsstudier i journalistik och masskommunikation (1990 – (Pris: 200 kr plus moms och porto)
1. Robert Burnett (1990) *Concentration and Diversity in the International Phonogram Industry*. (slut)
 2. Roger Wallis (1991) *Internationalisation, Localisation & Integration*. 281 sid.
 3. Ronny Severinsson (1994) *Tidningar i konkurrens. Dagstidningarnas agerande på lokala läsarmarknader i Västergötland 1950 - 1985*.
 4. Bo Reimer (1994) *The Most Common of Practices. On Mass Media Use in Late Modernity*. Almqvist & Wiksell International. Stockholm. (slut)

5. Ulf Wallin (1995) *Vad fick vi veta? En studie i svenska nyhetsmediers rapportering åren före folkomröstningen om EU*.
6. Lennart Weibull och Charlotta Kratz (red) (1995) *Tidningsmiljöer. Dagstidningsläsning på 1990-talet*.
7. William Borden (1995) *Power Plays. A Comparison Between Swedish and American Press Policies*.
8. Admassu Tassew (1995) *Reporting a Pandemic. A Comparative Study of AIDS News Coverage in African and European Dailies*.
9. Monika Djerf Pierre (1996) *Gröna nyheter. Miljöjournalistiken i televisionens nyhetssändningar 1961 – 1994*.

10. Tomas Andersson Odén (1996) *Principer på pränt. En studie av redaktionella mål inom den svenska dagspressen*. Institutionen för journalistik och masskommunikation, Göteborgs universitet
11. Margareta Melin-Higgins (1996) *Pedagoger och spårhundar. En studie av svenska journalisters yrkesideal*. Institutionen för journalistik och masskommunikation, Göteborgs universitet.
12. Maria Elliot (1997) *Förtorendet för medierna. TV, radio och dagspress i allmänhetens ögon*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
13. Kent Asp, Bengt Johansson och Larsåke Larsson (1997) *Nära nyheter. Studier om kommunaljournalistik*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
14. Carlsson, Ulla (1998) *Frågan om en ny internationell informationsordning. En studie i internationell mediepolitik*. Institutionen för journalistik och masskommunikation, Göteborgs universitet.
15. Johansson, Bengt (1998) *Nyheter mitt ibland oss. Kommunala nyheter, personlig erfarenhet och lokal opinionsbildning*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
16. Wallin, Ulf (1998) *Sporten i spalterna. Sportjournalistikens utveckling i svensk dagspress under 100 år*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
17. Larsson, Larsåke (1998) *Nyheter i samspel. Studier i kommunaljournalistik. Institutionen för journalistik och masskommunikation*. Göteborgs universitet.
18. Weibull, Lennart och Ingela Wadbring /red/ (1998) *Publik och medier 1996/1997. Särtryck av artiklar om medier ur SOM-rapporterna nr 18 och 19*. Institutionen för journalistik och masskommunikation. Göteborgs universitet.
19. Lindstedt, Inger (1998) "Till de unga, till dem som ämna bliva tidningsmän". *Handböcker i journalistik*. Göteborgs universitet.
20. Dahlén, Peter (1999) *Från Vasaloppet till Sportextra. Radiosportens etablering och förgrening 1925 – 1995*. Stockholm: Stiftelsen Etermedierna i Sverige.
21. Löfgren Nilsson, Monica (1999) *På Bladet, Kuriren och Allehanda. Om ideal och organiseringsprinciper i den redaktionella vardagen*. Göteborgs universitet.
22. Wadbring, Ingela och Weibull, Lennart /red/ (2000) *Tryckt. 20 kapitel om dagstidningar i början av 2000-talet*.
23. Andersson Odén, Tomas (2000) *Skaraborgar'n och Spionen. Tidningar i Västra Götaland genom 250 år*.
23. Ghersetti, Marina (2000) *Sensationella berättelser. En studie av nyheter från Angola 1987 och om Prinsessan Diana 1997 i dagstidningar, radio och TV*.

JMG:s rapportserie (avslutad 1994)

Rapporter från Avdelningen för masskommunikation

1. Lennart Weibull (1984) *Dagspress och etermedier i Sverige 1979-1983*. (slut)
2. Jan Strid och Lennart Weibull (1984) *Läsvanor och Läsiintressen. 1979-1983*. (slut)
3. Ingela Strid och Lennart Weibull (1984) *Annonstidningsläsning i Sverige*.
4. Ronny Severinsson (1985) *Publiken möter kabel-TV*. (slut)
5. Lennart Weibull (1985) *Närradiolyssnandet i Stockholm 1984*. (slut)
6. Bo Reimer och Lennart Weibull (1985) *Dagspress på arbetsplatsen*.
7. Informatörer i Sverige: Arbetsmarknad Framtidsutsikter (1986) Utdrag ur utredningen om informationsutbildning i Sverige (*UHÄ-rapport 985:13*)
8. Ingela Strid och Lennart Weibull (1986) *Mediesverige 1986*.
9. Bo Reimer (1986) *Läsaren och tidningen*.
10. Rutger Lindahl (1986) *Nyheter om mordet på Olof Palme*.
11. Monika Djerf (1986) *Funktioner hos kabel-TV*.
12. Anders Ohlsson (1986) *Att svara eller inte svara - det är frågan*.
13. Ronny Severinsson (1987) *Den nya medieframtid - TV via satellit och kabel*.
14. Ingela Strid och Lennart Weibull (1988) *Mediesverige 1988*.
15. Ronny Severinsson (1989) *Agerande och utveckling inom dagspressen i Västergötland*.

Rapporter från Institutionen för journalistik och masskommunikation (avslutad 1994)

1. Emanuelsson, Eva & Karlsson, Kristina (1991) *Informatörer inför 90-talet*. Pris: 90 kronor.
2. Wallin, Ulf (1991) *Bilden av EG*. Pris: 120 kronor.
3. Wallin, Ulf (1992) *EG - Hot eller löfte? Argument i dagspress, radio och TV för och emot svenskt EG-medlemskap*. Pris: 100 kronor.
4. Flodin, Bertil (1993) *Samhällskommunikation under 80-talet. En kunskapsöversikt*. Pris: 150 kronor.
5. Severinsson, Ronny (red), (1995) - *Studier i medielandskapet. Ett urval av analyser genomförda på uppdrag av Pressutredningen -94*. Pris: 200 kronor.

Arbetsrapporter

Arbetsrapporter från Avdelningen för masskommunikation (1980 — 1990) (Pris: 60 kr + moms och porto)

1. Lennart Weibull (1984) *Trender i massmedieanvändningen*.
2. Bo Reimer (1985) *Tidningsläsning i södra Halland*.
3. Lennart Weibull (1985) *Läsvanor för svensk morgonpress 1979-1984*.
4. Ingela Strid, Lennart Weibull (1985) *Sport i medierna*.

5. Lennart Weibull (1985) *Masskommunikationen i Sverige. Några reflektioner om läget 1985*.
6. Karl Erik Rosengren, Bo Reimer (1985) *Internaliserad kultur. Ett forskningsprogram om värden, individer och massmedier*.
7. Robert Burnett, Peter Esaiasson, Bo Reimer (1985) *Milestones in Mass Communication Research: Media Effects. A Review Essay*.
8. Bo Reimer (1985) *Values and the Choice of Measurement Technique. The Rating and Ranking of Postmaterialism*.
9. Lennart Weibull (1986) *Press, radio, TV och nya medier i Japan*.
10. *Nyhetspridningen om mordet på statsminister Olof Palme. En sammanställning av Statistiska Centralbyråns intervjuundersökning 2-4 mars 1986*.
11. Rune Hedberg och Lennart Weibull (1986) *Kassettidningsläsning på Gotland*.
12. Lennart Weibull (1986) *Massmediernas framtida utveckling*.
13. Ronny Severinsson (1986) *Tidningsläsning i Södermanland*.
14. Maria Elliot, Bo Reimer och Lennart Weibull (1986) *Tidningsläsning i Kalmar län*.
15. Lennart Weibull, Dagspresskollegiet (1986). *Läsvanor 1986*.
16. Bo Reimer och Karl Erik Rosengren (1986). *Maps of Culture: Macro and Micro*.
17. Maria Elliot (1986). *Allmänhetens syn på massmediernas trovärdighet*.
18. Lennart Weibull (1986) *Tendenser i svensk dagstidningsläsning*.
19. Bo Reimer (1986) *Social Space and the Structuring of Communication Processes*.
20. Lennart Weibull och Ronny Severinsson (1987) *Actions and Reactions - the Nordic Countries in Age of Satellite Broadcasting*.
21. Lennart Weibull (1987) *Massmediernas räckvidd 1985/86*.
22. Ronny Severinsson (1987) *Dagspressutvecklingen i Västergötland*.
23. Keith Roe (1987) *The Swedish Moral Panic over Video 1980-84*.
24. Bo Reimer (1987) *Dagens Nyheter i västra Sverige*.
25. Ann-Marie Hellerström (1987) *Lokal-TV- ett reellt alternativ till satellit-TV*.
26. Ronny Severinsson (1987) *Skaraborgspressens innehåll 1950-1985*.
27. Ronny Severinsson (1987) *Tidningsläsning i Essunga, Götene och Vara*.
28. Karin Björkqvist (1988) *Tidningsläsning i Gästrikland - presentation av en läsarundersökning*.
29. Bo Reimer (1988) *Reading Postmaterialism*.
30. Lennart Weibull (1988) *Publicistisk sed. Ett forskningsprogram om ett regelsystem och dess betydelse för svensk journalistik*.

31. Magnus Anshelm och Lennart Weibull (1988) *Läsvanestudien 1986. Huvudresultat och metodjämförelse.*
32. Magnus Anshelm (1988) *Sverige - nu - SOM 86 - en jämförelse av två undersökningar.*
33. Rutger Lindahl och Lennart Weibull (1988) *Palme i amerikanska ögon. En studie av den amerikanska pressens behandling av nyheten om mordet på statsminister Olof Palme 1986.*
34. Magnus Anshelm (1988) *Massmediernas räckvidd 1986/87 - en analys av Mediebarometern.*
35. Ingela Strid (1988) *Svenska folkets intressen 1973-1982. En sekundärbearbetning av Testologens mätningar av intressen.*
36. Anders Ohlsson och Keith Roe (1988) *Mått på mätning - En förundersökning av fördelningsegenskaper och stabilitet hos linje- och kategoribaserade mått.*
37. Britt Börjesson (1988) *Brott och publicitet. Kriminaljournalistik och presstetik under 1900-talet.*
38. Lennart Weibull (1988) *Rapport från kontaktresa till Uruguay 10-22 april 1988.*
39. Gunilla Jarlbro (1988) *En kvalitativ studie av hur människor upplever tidningsinnehåll.*
40. Monica Löfgren (1988) *Kabel-TV i Göteborg.*
41. Lennart Weibull (1988) *Lokal-TV via kabel. Synen på en ny kanal bland andra medier.*
42. Karin Björkqvist (1988) *Tidningsläsning i Värmland. Presentation av en läsundersökning från våren 1977.*
43. Keith Roe (1988) *Adolescents' VCR Use: How and Why.*
44. Monika Djerf (1989) *Finns det funktionsdimensioner i medieanvändningen? En faktoranalys.*
45. Karin Björkqvist (1989) *Det politiska tidningsvalet.*
46. Magnus Anshelm och Jan Strid (1989) *Läsvanor och läsintressen.*
47. Monika Djerf (1989) *Massmedier och beslutsfattare: en litteraturstudie.*
48. Britt Börjesson (1989) *Pressens självsanering. Ett regelsystems framväxt.*
49. Magnus Anshelm (1989) *Mediebarometern resultat från 1988/99.*
50. Lennart Weibull (1989) *Rapport från en andra kontaktresa till Uruguay. Om massmedier, utbildning och forskning i social kommunikation samt Instituto Comunicacion y Desarrollo.*
52. Monica Löfgren (1989) *Nyhetstidningen 8 sidor - innehåll, spridning och läsning.*
53. Keith Roe (1989) *Notes on the Concept of Aggression and its (Mis) Use in Media Research.*
54. Charlotta Kratz (1989) *Tidningsläsning i Kalmar och på Öland.*
55. Catharina Kisch och Mikael Stoltz (1989) *City 103 och dess lyssnare - en undersökning om lyssnandet på svenska arbetsgivarreföreningens närradiostation i Göteborg.*
56. Karin Björkqvist (1990) *Mediebarometern under åttiotalet.*
57. Roger Wallis (1990) *Music, music everywhere, and so much of it the same.*
58. Charlotta Lekvall och Patrik Vult von Steyern (1990) *City 103 och tre livsstilar.*
59. Margareta Melin (1990) *Kommunaktuellt - studier av tidningens spridning och abonnenternas läsvanor.*
60. Maria Elliot (1990) *Förtroendet för medierna.*
61. Keith Roe (1990) *Never Has so Much Been Written by so Many about so Few, or, Why Youth Research?*

Arbetsrapporter från Institutionen för journalistik och masskommunikation (1990 - (Pris: 80 kr + moms och porto)

1. Ronny Severinsson (1990) *Massmedier, allmänhet och flyktingfrågor i Sverige och Sjöbo. En fallstudie på Sjöbo.*
2. Ronny Severinsson (1990) *Tidningsläsning i Nordvästra Skåne.*
3. Charlotta Kratz (1990) *Tidningsläsning i sydöstra Skåne. En presentation av en läsundersökning.*
4. Bo Reimer (1990) *Kulturdiskussioner - Inlägg i tre eviga debatter.*
5. Charlotta Kratz (1990) *Tidningsläsning i Jönköping. En presentation av en läsundersökning.*
6. Charlotta Kratz (1991) *Verklighetsval och kapital. En studie av det ekonomiska och det kulturella kapitalets betydelse för läsningen av stockholmstidningar utanför Stockholm.*
7. Deanna Huthman (1991) *Dynamisk public relations. En explorativ studie av Public Relations i fyra företag.*
8. Admassu Tassew (1991) *Public service broadcasting concept and practice: a preliminary overview of the ideals and some swedish experience.*
9. Ronny Severinsson (1991) *Tidningsvanor i Gästrikland 1989. Presentation av en läsundersökning.*
10. Lennart Weibull (1991) *Publik och medier i samspel. En analys gjord för MedieSverige 1991.*
11. Monica Löfgren (1991) *Massmediernas räckvidd 1979 - 1990.*
12. Lennart Weibull (1991) *Masskommunikation som ämnesområde. Ett försök till empirisk bestämning.*
13. Charlotta Kratz (1991) *Tidningsläsning i Södra Halland 1990, jämförelser med situationen 1984.*
14. Margareta Melin (1991) *Från kulturteori till journalistkultur. En litteraturöversikt över diskussionerna kring kulturbegreppet.*

15. Charlotta Kratz (1991) *Från icke-läsare till allätare. Fyra läsartyper i Stockholm och i landsorten.*
16. Kent Asp (1992) *Partiskheten i Sveriges Radios och TV4:s nyhetsprogram under 1991 års valrörelse.*
17. Ronny Severinsson (1992) *Med eller utan prenumeration i Eskilstuna och Katrineholm. Presentation av en läsa rundersökning från hösten 1990.*
18. Karin Björkqvist Hellingwerf (1992) *Mediebarometern 1979-1991.*
19. Karin Björkqvist Hellingwerf (1992) *Dagspress och medievanor. En analys av läsvanestudien 1991.*
20. Lennart Weibull och Karl Erik Rosengren (1992) *Swedes' view of the world. A Descriptive Report from the First Two BALTICOM Surveys.*
21. Monica Löfgren Nilsson (1992) *Kvinnligt, manligt, journalistiskt - journalisters syn på nyhetsvärdering.*
22. Monika Djerf-Pierre (1992) *A Toaster With Pictures. The Evolution of American Broadcasting 1921-1991.*
23. Charlotta Kratz (1992) *En fråga om smak. Om stabila och rörliga grupperns kulturella preferenser.*
24. Thomas Östberg (1992) *Sportjournalistik - en analys av fyra dagstidningar 1961 - 1991.*
25. Karin Björkqvist Hellingwerf (1993) *Mediebarometern 1979 - 1992.*
26. Carin Nilsson, Åsa Widgren (1993) *Videotex - massmedium eller ej? En litteraturstudie och begreppsanalys.*
27. Margareta Melin (1993) *Var finns kvinnorna? En analys av manligt och kvinnligt i kurslitteraturen vid Journalisthögskolan i Göteborg.*
28. Karin Björkqvist Hellingwerf (1993) *Läsvanestudiens mått på läsvanor. En analys av två mått på läsvanor.*
29. Gunilla Jarlbro (1993) *HIV-aktuellt - En läsarundersökning.*
30. Monica Löfgren Nilsson (1993) *Klimat och kön - Journalisters bedömningar av arbetsklimatet på nyhetsredaktioner.*
31. Bengt Carlsson, Inger Lindstedt, Lennart Weibull (1993) *Studieresa till amerikanska högskoleutbildningar i journalistik, medier och kommunikation - En personlig reserapport.*
32. Håkan Hvitfelt, Lennart Weibull (1993) *Pendeln har svängt - En reserapport från Kina.*
33. Ulf Wallin (1993) *Den franska folkomröstningen - En analys av rapporteringen om den franska folkomröstningen om Maastrichtfördraget i svensk press, radio och TV samt i övriga nordiska länders press.*
34. Karin Björkqvist Hellingwerf (1994) *Tidningsläsning i Luleå och Kiruna*
35. Tomas Andersson (1994) *Jönköpings-Posten och Smålandsposten - två småländska tidningsstrategier.*
36. Karin Björkqvist Hellingwerf (1994) *Mediebarometern 1979 - 1993.*
37. Bengt Johansson (1994) *Att studera massmediernas innehåll. En genomgång av innehållsstudier inom svensk forskning om journalistik, medier & kommunikation.*
38. Maria Edström, Maria Jacobson (1994) *Massmediernas enfaldiga typer. Kvinnor och män i mediebruset den 17 mars 1994.*
39. Ingela Wadbring, Lennart Weibull (1994) *På konsumenternas sida. En analys av hur konsumentfrågorna speglas i göteborgspresen.*
40. Bo Reimer (1994) *Kulturell identitet och massmedieanvändning på Åland.*
41. Olof Hultén, Carin Nilsson (1994) *Det svenska TV-utbudet 1987 och 1993. Undersökning av sändningstid och programkategorier.*
42. Kent Asp (1994) *Medieval 94'.* Anförande vid Folkrorelsernas Medieforum torsdagen den 20 oktober 1994 (framfört i urval). Forskningsprogrammet Journalistik och demokrati - studier kring medie-kvalitet.
43. Margareta Melin (1995) *Can Women Become Cowboys? The Importance of Journalist Education for the Professional Ideal Among Swedish Journalists.*
44. Margareta Melin (1995) *Female Educators and Male Craftsmen? The Professional Ideals Among Swedish Journalists.*
45. Ingela Wadbring (1995) *Sista ordet är inte sagt än! - en analys av lärarnas syn på jämställdhet vid journalistutbildningen i Göteborg.*
46. Karin Björkqvist Hellingwerf (1995) *Tidningsläsning i Gästrikland.*
47. Gunilla Jarlbro (1995) *Barn, ungdom och reklam.*
48. Karin Björkqvist Hellingwerf (1995) *Mediebarometern 1979 - 1994.*
49. Lennart Weibull (1995) *Journalister om Journalisten. Redovisning av en läsarundersökning från hösten 1994.*
50. Kent Asp (1995) *Kommersialiserade TV-nyheter - på gott och ont. En jämförande undersökning av Rapport TV2 och Nyheterna TV4.*
51. Monica Löfgren Nilsson (1995). "Pennskaften" *Female Journalists in Sweden.*
52. Gunilla Jarlbro (1995) *Våldsbrott i svensk press. En jämförelse mellan åren 1983 och 1993.*
53. Jakob Bjur och Jörgen Thörnqvist (1995) *Samma röster med nya ansikten. En studie av Rapports innehålls-, form- och presentationsmässiga förändring över en tioårsperiod med tyngdpunkt på begriplighet.*
54. Dino Viscovi (1995) *Med Loket mot framtiden. Om unga arbetarklassmän, invandrare, EU och massmedier.*
55. Ingela Wadbring (1995) *Tidningsläsaren - vem är det? En analys av olika grupperns tidnings- användning.*
56. Marina Ghersetti (1996) *Jakten på den försvinnande publiken. Om besök och besökare på svenska biografer.*
57. Kent Asp (1996) *Sverigebilden i TV-nyheterna. En undersökning av Stockholmsdominansen i Rapport (1986 - 1995) och Nyheterna (1991 - 1995).*
58. Lennart Weibull (1996) *Bio, film och samhälle 1995. En analys av svenskarnas biobesök, filmpreferenser och syn på film och samhälle*
59. Birgitte Christiansen (1996) *IT-brug - en litteraturoversigt ud fra et humanistisk-samfundvidenskabeligt perspektiv.*

60. Ylva Brune (1996) *Välberg i nyheterna - en kamp mellan tolkningsmönster.*
61. Karin Björkqvist Hellingwerf (1996) *Mediebarometern 1979 - 1995.*
62. Ingela Wadbring (1996) *Den journalistiska vägen - vadan och varthän? En studie om kvinnliga och manliga journaliststudenter i Göteborg.*
63. Ylva Brune (1996) *Svenskar, invandrare och flyktingar i rubrikerna.*
64. André Jansson (1996) *TV-tittarna och det sociala rummet - En studie av den sociala positionens betydelse för kanalpreferenser och självuppfattning.*
65. Bo Reimer (1996) *Inte utan relevans - Om ungdomars användning av massmedier.*
66. Birgitte Christiansen (1996) *IT-brug i hverdagslivet - en kvalitativ interview-undersøgelse om ti menneskers computer- og Internetbrug i privatsfæren.*
67. Ebba Sundin (1997) *Barn och massmedier - En forskningsöversikt.*
68. Monica Löfgren Nilsson (1997) *Hon och han i journalistutbildningen - Ett pedagogiskt projekt.*
69. Bertil Flodin (1997) *Medborgarna och EU-informationen - En studie av inställning, aktivitet och kunskap hos svenska folket inför folkomröstningen 1994*
70. Maria Edström (1997) *Kön och journalistik - att utvidga medieverkligheten. En litteraturoversikt*
71. Larsåke Larsson (1997) *Forskningsöversikt - Kommunjournalistik.*
72. Torsten Malmström och Lennart Weibull (1997) *Snöstormen den 17 november 1995.*
73. Anna Maria Andersson (1997) *Vem är den svenske journalisten? - En studie av journalistkåren i yrkesliv och vardagsliv 1994 - 1995.*
74. André Jansson (1997) *Svensk dagstidningsläsning i förändring. Resultat från Riks-SOM-studien 1996.*
75. Britt-Marie Leivik Knowles (1997) *Inter-organisatorisk kommunikation mellan myndigheter och medier. Forskningsöversikt över myndigheters och mediers interaktion i samband med allvarliga samhällsstörningar.*
76. André Jansson (1997) *Sätt att se på TV. En kvantitativ problematisering av den selektiva TV-publiken.*
77. Sigurd Høst och Ronny Severinsson (1997) *Avisstrukturen i Norge og Sverige - 1960 til 1995. Arbeidsrapport nr. 1 fra prosjektet Norsk-svensk dagspresseutvikling.*
78. Anders Lithner och Ingela Wadbring (1997) *Ungdomars dagstidningsläsning.*
79. André Jansson (1997) *Tidningsvärden i morgon- och kvällspress.*
80. Tomas Andersson Odén (1997) *Pressen i Skaraborg. Tidningar och redaktörer från 1793 och framåt.*
81. Magnus Andersson (1997) *Populärmusik: såväl Wu-Tang Clan som Pat Bone.*
82. Birgitte Christiansen och Annika Bergström (1998) *Tidningars symbol- & bruksvärde. Kvalitativa intervjuer med några av Göteborgs-Postens & Hallands Nyheters läsare.*
83. Erik Fjellman och Jan Sjögren (1998) *Nyhetsläsning på Internet - Svenska CNN från ett användarperspektiv.*
84. Ronny Severinsson /red/ (1998) *Lokalt innehåll i norska och svenska tidningar. Fyra redaktörer läser varandras tidningar.*
85. Anna Maria Andersson, Birgitte Christiansen & Karin Fogelberg (1998) *Vad tycker tittarna? En publikstudie av två underhållningsprogram.*
86. André Jansson (1998) *Dagstidningsläsning 1997. En tabellrapport från Dagspresskollegiet.*
87. Kent Asp (1988) *Medierna och giftutsläppet i Hallandsåsen.*
88. Ronny Severinsson (1988) *Marjasin i medierna. En innehållsanalys på uppdrag av Medieakademien.*
89. Annika Bergström (1988) *Tidningar, radio och TV i västra Småland.*
90. Annika Bergström (1999) *Internet i svenska hushåll hösten 1997.*
91. Lennart Weibull och Ingela Wadbring (1999) *De nya svenskarna möter svenska massmedier.*
92. Liselotte Englund (1999) *Katastroffjournalistikens dilemman. En forskningsöversikt med etiska och psykologiska perspektiv.*
93. Josefine Sternvik (1999) *Dagspressens ungdomssatsning.*
94. Maria Domellöf (1999) *Mycket nöje! Nöjesjournalistik i förändring.*
95. Annika Bergström (1999) *Internet i medielandskapet.*
96. Anna Maria Jönsson (2000) *Radio och TV i allmänhetens tjänst? Allmänhetens syn på public service-verksamheten.*
97. Liselotte Englund (2000) *Kvalitetseffektivitet i Public Service-radion. En kunskaps- och forskningsöversikt med förslag till indikatorer på radiokvalitet.*
98. Kent Asp, Bengt Johansson och Åsa Nilsson (2000) *Medievalsundersökningen 1998. Teknisk rapport.*
99. Magnus Fredrikson (2000) *Var skall jag kryssa? - En studie av RSV:s och dagspressens personvals information inför valet 1998.*
100. Stina Bengtsson (2000) *Personvalet och journalisterna - 16 svenska journalister om det första svenska personvalet 1998.*

Arbetsrapporter från Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (2001-)

1. Annika Bergström & Ingela Wadbring (2001) *Medierna i vardagslivet. En metodologisk skiss över hur det är möjligt att använda dagböcker som insamlingsmetod i medieforskningen.*
2. Kent Asp & Magnus Fredriksson (2001) *Bilavgaserna och den allmänna opinionen. Åsikter och handlingsberedskap.*
3. Tomas Andersson Odén (2002) *2001 års publicistiska bokslut. En rapport om 36 tidningars bokstäver - i siffror.*
4. Gabriella Sandstig (2002) *Organisation och kön. En strategisk litteraturoversikt av ämnesområdena organisation och kön applicerat på forskningsprojektet "Kvinnorna i journalistkulturen".*
5. Therese Eriksson (2002) *Gratis-tidningsmarknaden i Sverige 2001.*
6. Rudolf Antoni (2002) *Publikens publik. Aktuell forskning kring användning och värdering av medier.*
7. Rudolf Antoni & Therese Eriksson (2002) *Läsvanestudien. En tabellrapport.*
8. Gabriella Sandstig (2003) *Orons platser. En granskning av människors upplevelser av rädsla och otrygghet.*
9. Tomas Andersson Odén (2003) *2002 års Publicistiska bokslut. Del 1 Om tidningars redaktioner och innehåll.*
10. Ingela Wadbring (2003) *2002 års Publicistiska bokslut. Del 2 Om läsares och medarbetares syn på tidningar.*
11. Tomas Andersson Odén & Ingela Wadbring (2003) *Teknisk rapport för publicistiska bokslut.*
12. Mariann Björkemarken (2003) *Jönköpings Lokal-TV Förening. Utvecklingen av en lokal TV-verksamhet.*
13. Kent Asp (2003) *Medieval 2002 - partiskheten och valutgången. En studie av valrörelsens medialisering.*
14. Petra Sintorn (2003) *Publicistiska bokslut - hyllvärmare eller redskap för förändring?*
15. Oscar Westlund (2003) *Betala för nyheter på internet?*
16. Bengt Johansson, Lisa Henricsson & Annelie Karlsson (2003) *Hur farligt är Göteborg? Risker i GP:s lokaltidningar.*
17. Gabriella Sandstig (2004) *Att undersöka otrygghet - en metodstudie.*
18. Tomas Andersson Odén (2004) *2003 års Publicistiska bokslut. Del 1 Om tidningars redaktioner och innehåll.*
19. Ulrika Andersson (2004) *2003 års Publicistiska bokslut. Del 2 Sportens olika sidor: männens och de manliga sporternas revir.*
20. Josefine Sternvik (2004) *Ögonrörelser och dagstidningsläsning - en forskningsöversikt.*
21. Valpuri Mäkinen (2004) *En tidning för alla? Om invandrarnas användning av och attityder till medier i allmänhet och dagstidningar i synnerhet.*
22. Eva Berglie (2004) *Jakten på lycka. En teoriutvecklande studie av tredjepersonseffekten.*
23. Åsa Nilsson (2004) *Mediers räckvidd. En jämförelse av mätmetoder och undersökningar.*
24. Oscar Westlund (2004) *www.lokaltidning.se . Prenumeranternas attityder till sin lokaltidning och nättidningsläsning.*
25. Karin Fogelberg (2005) *Media Literacy. En diskussion om medieundervisning.*
26. Mira Öhlin (2005) *Fågel, fisk eller... Om klassresenärers medievanor.*
27. Tomas Andersson Odén (2005) *2004 års publicistiska bokslut. Om tidningars redaktioner och innehåll.*
28. Anna Maria Jönsson (2005) *Mångfalden i journalistikaren - studier av social sammansättning, samhällssyn och nyhetssyn i den svenska journalistikaren.*
29. Tomas Andersson Odén (2005) *President Chavez i press, radio och TV. Mediebevakningen av folkomröstningskampanjen i Venezuela, augusti 2004.*
30. Ulrika Andersson (2005) *Journalister och deras läsare. En studie av tidningsjournalisters syn på läsare och läsundersökningar.*
31. Ulrika Andersson, Ingela Wadbring (2005) *I gratis-tidningsland.*
32. Carl Bergholtz, Johan Olsson (2005) *Unga dagstidningsläsare i ny mediasituation.*
33. Åsa Nilsson, Lennart Weibull, Annette Hill (2005) *Synen på icke-fiktions-TV. Resultatredovisning.*
34. Ulrika Andersson (2005) *Nya svenskar och svenska medier.*
35. Ulf Wallin, Johannes Bjerling, Christoffer Lärkner (2006) *Barnen i nyheterna om tsunamin. En studie av mediernas rapportering under första månaden.*
36. Oscar Westlund (2006) *Media and Communication studies in Sweden. Disciplinary Boundary Construction - a theoretical contribution to Theory of Science.*
37. Oscar Westlund (2006) *Känslor av medieförtroende.*

38. Kent Asp (2006) *Journalistkårens partisympatier*.
39. Jonas Ohlsson (2006) *Partiernas press*
40. Ulrika Hedman (2006) *Har ni nåt webbigt? En fallstudie av Göteborgs-Postens flerkanalpublicering: Redaktionell organisering och arbetsrutiner, nyhetsvärde samt medielogik*
41. Anna Bolin (2006) *In whose interest? A journalists' view of their responsibilities and possibilities within the mainstream press in Sri Lanka*
42. Kent Asp (2006) *Rättvisa nyhetsmedier. Partiskheten under 2006 års medievalsörelse*
43. Marina Ghersetti (2007) *Bilden av funktionshinder. En studie av nyheter i Sveriges Television*
44. Malin Dellgran (2007) *Konsten att förhandla. Om journalister i en kommersiell tv-kultur*
45. Johannes Bjerling (2007) *Partiledarutfrågningarna i SVT 2006*
46. Ulrika Andersson (2007) *Fokus på unga vuxna. Sociala förändringar och växande medieutbud skapar nya medievanor bland unga*
47. Oscar Westlund (2007) *Mobiltelefonianvändning. En forskningsöversikt*
48. Jonas Ohlsson (2007) *Göteborgsakademiker 2006. Medieinnehav och medieanvändning bland unga högutbildade*
49. Ingela Wadbring (2007) *Från annonsblad till tidningar. Decenniers utveckling av lokala gratistidningar.*
50. Oscar Westlund (2007) *Mobiltelefonen som multimediet och nyhetsmedium. Ett användarperspektiv.*
51. Gabriella Sandstig (2007) *Förtroendet för polisen. En analys av medborgarnas syn på polisen och dess roll i samhället 1986 - 2006.*
52. Sandra Byström, Björn Danielsson, Bengt Johansson (2007) *Regionala TV-nyheter i medielogikens tid. En studie av Västnyttis bevakning av Västra Götalandsregionen.*
53. Mathias A Färdigh (2008) *Mediesystem i Europa. En studie av de europeiska ländernas mediesystem utifrån ett användarperspektiv.*
54. Tomas Andersson Odén, Johannes Bjerling (2008) *A-press med borgerliga ägare.*
55. Therese Blomqvist, Maja Norin (2009) *"Sjuning, åttning, nining Tidning!" -Förskolebarns föreställningar om dagstidningen*
56. Ulrika Hedman (2009) *Läsarmedverkan: Lönande logiskt lockbete. Nättidningarnas användarskapade innehåll ur ett redaktionellt ledningsperspektiv.*
57. Magnus Ekström, Björn Granstrand (2009) *Dagstidningen på 3,5 tum? En nutids- och framtidsstudie av svensk dagspress förhållande till mobila tjänster.*
58. Johan Cedersjö, Roger Gustavsson (2009) *Hot eller möjlighet? En kvantitativ studie av svenska landsortsbaserade dagspressjournalisters inställning till användarskapat innehåll.*
59. Marina Ghersetti (2009) *Personer med invandrarbakgrund i SVTs nyhetsprogram. En innehållsanalys av Rapport, Aktuellt, Sportnytt och Kulturnyheterna 2001.*
60. Marina Ghersetti (2009) *Terrorattackerna i USA. Sveriges Radios rapportering om den 11 september 2001.*
61. Monica Löfgren Nilsson (2009) *Kvinnor, män och nyheter i televisionen. En innehållsstudie av ämnen och källor under 45 år.*
62. Johannes Bjerling, Jonas Ohlsson (2010) *En introduktion till logistisk regressionsanalys.*
63. Diana Jacobsson (2010) *Viruset och vaccinet. En undersökning av pressens rapportering kring vaccinationen i samband med svininfluensan 2009.*
64. Marina Ghersetti, Tomas A. Odén (2010) *Snöovädret i medierna vintern 2009-2010.*
65. Marina Ghersetti (2011) *Olika men ändå lika. Rapporteringen om riksdagsvalet 2010 i fem stora pappers- och webbtidningar.*
66. Mira Hjort, Signe Oskarsson, Madelene Szabó (2011) *Jättekliv eller tidsfördriv. En studie i hur svenska journalister använder sociala medier som arbetsverktyg.*
67. John Rejnäs, Martin Günséus (2011) *GP.se - om publiken själv får välja. En studie i publikens delningsvärdering.*
68. Carl Malmer (2012) *Professionell men personlig. En publikstudie av läsares uppfattningar om journalisters aktivitet på twitter.*
69. Ingrid Lord (2013) *Institutioners organisatoriska lärande från samhällskriser. En studie av redaktioner, myndigheter och resebyråer i samband med tsunamivarningen 2012.*
70. Magnus Fredriksson, Josef Pallas (2014) *Den medialiserade myndigheten. En analys av svenska myndigheters anpassningar till medielogiken*

71. Anna Erwander, Hugo Lindkvist (2014) ”*Det här var dagen då anonyma tonåringar via sociala medier startade ett upplopp i Göteborg*”. En studie över gestaltningen i fyra svenska tidningar av gatuoroligheterna i samband med ”Instagramhändelserna” i Göteborg i december 2012.

72. Martin Spaak (2015) *Falsa larm och äkta stormar. En studie av allmänhetens syn på myndigheter och medier i samband med SMHI:s varning inför stormen Simone 2013.*

De flesta av rapporterna finns tillgängliga på JMGs hemsida.
<http://www.jmg.gu.se/publicerat/arbetsrapporter/>

Institutionen för journalistik, medier och kommunikation

Box 710
405 30 GÖTEBORG

TEL 031 - 786 5179 e-post christina.jones@jmg.gu.se